

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 180

fyrtiosjätte årgången

18 juli 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1267/2003 av den 16 juni 2003 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 med avseende på tidsfrister för sändningen av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna, undantag när det gäller sändningen av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna och sändning av uppgifter om sysselsättning angivna i arbetade timmar ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1268/2003 av den 15 juli 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1601/2001 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av vissa linor eller kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryska federationen, Konungariket Thailand, Republiken Tjeckien och Republiken Turkiet 23**
- Kommissionens förordning (EG) nr 1269/2003 av den 17 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 25
- Kommissionens förordning (EG) nr 1270/2003 av den 17 juli 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn 27
- Kommissionens förordning (EG) nr 1271/2003 av den 17 juli 2003 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker i obearbetad form 29
- Kommissionens förordning (EG) nr 1272/2003 av den 17 juli 2003 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker till vissa tredje länder med avseende på trettiosjunde delansbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002 31
- Kommissionens förordning (EG) nr 1273/2003 av den 17 juli 2003 om fastställande av exportbidrag för griskött 32
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1274/2003 av den 11 juni 2003 om ändring av förordning (EG) nr 230/2001 om införande av en preliminär antidumpningstull på vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryska federationen, Konungariket Thailand, Tjeckiska republiken och Republiken Turkiet och om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exportörer i Tjeckiska republiken och Republiken Turkiet 34**

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 1275/2003 av den 17 juli 2003 om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia	36
Kommissionens förordning (EG) nr 1276/2003 av den 17 juli 2003 om i vilken utsträckning ansökningar om importavgifter som lämnats in under juli 2003 för fruset nötkött för bearbetning kan godkännas	38
Kommissionens förordning (EG) nr 1277/2003 av den 17 juli 2003 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in under juli månad 2003 om exportlicens för nötköttsprodukter som berättigar till särskild behandling vid import till tredje land får godkännas	39
* Kommissionens förordning (EG) nr 1278/2003 av den 17 juli 2003 om upphörande av fiske efter torsk med fartyg under spansk flagg	40
Kommissionens förordning (EG) nr 1279/2003 av den 17 juli 2003 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	41
Kommissionens förordning (EG) nr 1280/2003 av den 17 juli 2003 om fastställande av exportbidragen för malt	43
Kommissionens förordning (EG) nr 1281/2003 av den 17 juli 2003 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 936/2003	45
Kommissionens förordning (EG) nr 1282/2003 av den 17 juli 2003 om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 935/2003	46
Kommissionens förordning (EG) nr 1283/2003 av den 17 juli 2003 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 934/2003	47
Kommissionens förordning (EG) nr 1284/2003 av den 17 juli 2003 om de anbud som meddelats för import av sorghum inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 699/2003	48
Kommissionens förordning (EG) nr 1285/2003 av den 17 juli 2003 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar om importrättigheter som lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1128/1999 angående import av kalvar som väger högst 80 kg kan godkännas	49
Kommissionens förordning (EG) nr 1286/2003 av den 17 juli 2003 om utfärdande av importlicenser för vitlök för tremånadersperioden den 1 september till 30 november 2003	50

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2003/515/EG:

* Kommissionens beslut av den 17 februari 2003 om den stödåtgärd som Nederländerna har genomfört till förmån för internationell finansieringsverksamhet ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 568]	52
---	-----------

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1267/2003**av den 16 juni 2003****om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 med avseende på tidsfrister för sändningen av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna, undantag när det gäller sändningen av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna och sändning av uppgifter om sysselsättning angivna i arbetade timmar**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 285 i detta,med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet ⁽⁴⁾, innehåller en referensram bestående av gemensamma standarder, definitioner, klassifikationer och bokföringsregler för sammanställande av medlemsstaternas räkenskaper för gemenskapens statistikbehov, för att sinsemellan jämförbara resultat skall erhållas från medlemsstaterna.

(2) I den rapport om statistiska krav i den ekonomiska och monetära unionen (EMU), som framlagts av Monetära kommittén, och som godkändes av Ekofinrådet den 18 januari 1999, framhålls att effektiv övervakning och samordning av den ekonomiska politiken är av största vikt för den inre marknaden, och att detta kräver ett omfattande statistiksystem genom vilket beslutsfattarna förses med ett nödvändigt beslutsunderlag. I rapporten talas också om vikten av att sådana uppgifter finns tillgängliga för gemenskapen, i synnerhet för de medlemsstater som deltar i euroområdet.

(3) I rapporten betonades att man inom EMU kommer att behöva ägna större uppmärksamhet åt jämförelser mellan de olika ländernas arbetsmarknader.

(4) För att den kvartalsvisa statistiken skall kunna sammanställas för euroområdet, bör den beviljade tidsfristen för sändningen av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna minskas till 70 dagar.

(5) Kvartalsvisa och årliga undantag som beviljats medlemsstaterna och som hindrar sammanställandet av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna för euroområdet och gemenskapen bör avskaffas.

(6) I handlingsplanen avseende den statistik som krävs i samband med den ekonomiska och monetära unionen, godkänd av Ekofinrådet den 29 september 2000, fastställs att leverans av sysselsättningsuppgifter i nationalräkenskaperna i enheten "arbetade timmar" prioriteras.

(7) Kommittén för det statistiska programmet och kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik har rådfrågats i enlighet med artikel 3 i rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽⁵⁾ och rådets beslut 91/115/EEG ⁽⁶⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga B till förordning (EG) nr 2223/96 ändras enligt följande:

⁽¹⁾ EGT C 203 E, 27.8.2002, s. 258.⁽²⁾ EGT C 253, 22.10.2002, s. 14.⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 september 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 februari 2003 (EUT C 125 E, 27.5.2003, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 13 maj 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).⁽⁴⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 359/2002 (EGT L 58, 28.2.2002, s. 1).⁽⁵⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.⁽⁶⁾ EGT L 59, 6.3.1991, s. 19.

1. Texten som följer på rubriken "Leveransprogram för nationalräkenskapsdata" skall ändras på följande sätt:

- a) Texten till "Tabellöversikt" skall ersättas med texten i bilaga I.
- b) Texten till tabell 1, "Huvudaggregat – kvartalsvis och årlig redovisning" skall ersättas med texten i bilaga II.

2. Texten som följer på rubriken: "Avvikelse beträffande de tabeller som skall sändas i enlighet med frågeformuläret "ESA-95" per land" skall ersättas med texten i bilaga III.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 16 juni 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

G. PAPANDREOU

Ordförande

BILAGA I

Ändringar i tabellen "Tabellöversikt" i bilaga B – Leveransprogram för nationalräkenskapsdata – i förordning (EG) nr 2223/96, ENS 95

LEVERANSPROGRAM FÖR NATIONALRÄKENSKAPSDATA

Tabellöversikt

Första sändning	Tidsfrist t + månad (dagar när så speci- ficeras)	Sändning för åren	Tabellinnehåll	Tabell nr
2002	70 dagar	1995-2001	Huvudaggregat, årlig	1
2002	70 dagar	1995-2001	Huvudaggregat, kvartalsvis	1
1999	8	1995-1998	Huvudaggregat offentlig sektor	2
2001	3	1997-2000	Huvudaggregat offentlig sektor	2'
2000	9	1995-1999	Tabell fördelad på bransch	3
2000	9	1995-1999	Export och import, EU/tredje land	4
2000	9	1995-1999	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	5
2000	9	1995-1999	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	6
2000	9	1995-1999	Balansräkning över tillgångar och skulder	7
2000	12	1995-1999	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	8
2000	12	1995-1999	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	9
2000	24	1995-1998	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	10
2001	12	1995-2000	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	11
2001	24	1995-1999	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS III, A3	12
2001	24	1995-1999	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	13
2001	24	1995-1999	Fasta tillgångar för hela ekonomin fördelade på produkter, Pi 3	14
2002	36	1995-1999	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 x P60	15
2002	36	1995-1999	Användningstabell till mottagarpris, A60 x P60	16
2002	36	1995 (*)	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 x P60, vart femte år	17
2002	36	1995 (*)	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 x P60, vart femte år	18
2002	36	1995 (*)	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 x P60, vart femte år	19
2003	36	2000	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 x Pi3, vart femte år	20
2003	36	2000	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 x (S11, S12, S13, S14, S15), vart femte år	21
2003	36	2000	Korsklassificering av bruttoinvestering fördelad på bransch och produkt, A31 x P60, vart femte år	22
se tabell	se tabell	se tabell	Tillbakaskrivningar	23

t: Referensperiod (år eller kvartal).

(*) De fem årliga tabellerna för år 2000 måste levereras i 2003.

BILAGA II

Ändringar i tabell 1 — Huvudaggregat — kvartalsvis och årlig redovisning — i bilaga B — Leveransprogram för nationalräkenskapsdata — till förordning (EG) nr 2223/96, ENS 95

Tabell 1 — Huvudaggregat — kvartalsvis och årlig redovisning

Kod	Variabelförteckning	Redovisningsnivå +	Löpande priser	Fasta priser
Bruttonationalprodukt från produktionssidan				
B.1g	1. Förädlingsvärde till baspris	A6	x	x
D.21-D.31	2. Produktskatter minus produktsubventioner		x	x
P.119	3. FISIM		x	x
B.1*g	4. Bruttonationalprodukt till marknadspris		x	x
Bruttonationalprodukt från användningssidan				
P.3	5. Summa konsumtionsutgift		x	x
P.3	6. a) Hushållens konsumtionsutgift (inhemskt begrepp)		x	x
P.3	6. b) Hushållens konsumtionsutgift (nationellt begrepp)		x	x
P.3	7. Konsumtionsutgift för hushållens ideella organisationer		x	x
P.3	8. Offentliga sektorns konsumtionsutgift		x	x
P.31	a) Individuell konsumtionsutgift		x	x
P.32	b) Kollektiv konsumtionsutgift		x	x
P.4	9. Hushållens faktiska konsumtion		x	x
P.41	a) Faktisk individuell konsumtion		x	x
P.5	10. Bruttoinvestering		x	x
P.51	a) Fast bruttoinvestering	Pi 6	x	x
P.52	b) Lagerinvestering		x	x
P.53	c) Anskaffning minus avyttring av värdeföremål		x	x
P.6	11. Export av varor (fob) och tjänster		x	x
P.7	12. Import av varor (fob) och tjänster		x	x
Inkomst, sparande och nettoutlåning				
B.5	13. Primärinkomstsaldo vid transaktioner med utlandet		x	x
B.5*g	14. Bruttonationalinkomst till marknadspris		x	(x)
K.1	15. Kapitalförslitning		x	x
B.5*n	16. Nettonationalinkomst till marknadspris		x	x
D.5, D.6, D.7	17. Löpande nettotransfereringar till och från utlandet		x	
B.6n	18. Disponibel inkomst, netto		x	(x)
B.8n	19. Nationellt sparande, netto		x	
D.9	20. Nettokapitaltransfereringar till och från utlandet		x	
B.9	21. Nationens finansiella sparande, netto		x	

Kod	Variabelförteckning	Redovisningsnivå +	Löpande priser	Fasta priser
Befolkning, sysselsättning, löner och kollektiva avgifter				
	22. Befolknings- och sysselsättningsdata			
	a) Totala befolkningen (1 000)			
	b) Arbetslösa (1 000)			
	c) Sysselsättning räknat i produktionsenheter inom landet (i tusental anställda personer och tusental arbetade timmar) och sysselsättning av inom landet bosatta (i tusental personer) egenföretagare anställda	A6 (**) A6 (**)		
D.1	23. Löner och kollektiva avgifter för anställda i produktionsenheter i landet och för anställda bosatta i landet	A6 (**)	x	
D.11	a) Egentlig lön	A6 (**)	x	

+ Om ingen nivå indikeras innebär det hela ekonomin.

(**) A6 endast för egenföretagare och anställda i produktionsenheter inom landet.

(x) i reala termer.

BILAGA III

Ändringar i tabellerna per land i bilaga B – Avvikelser beträffande de tabeller som skall sändas i enlighet med frågeformuläret "ESA-95" per land – i förordning (EG) nr 2223/96, ENS 95

UNDANTAG BETRÄFFANDE DE TABELLER SOM SKALL SÄNDAS I ENLIGHET MED FRÅGEFORMULÄRET "ESA-95" EFTER LAND

1. ÖSTERRIKE

1.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Fördröjning: t + 9 månader	1999
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1988–1994	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Fördröjning: t + 12 månader	1999
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1988–1994	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1988–1994	2005
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Tillbakaskrivningar: åren 1990–1994 ska inte omberäknas	2005
12	Tabell fördelad på branch och region, NUTS III, A3	Första sändning 2002	2002
13	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	Första sändning 2005	2005
15	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 x P60	Första sändning 2003 och endast vartannat år	2003
16	Användningstabell till mottagarpris,	Första sändning 2003 och endast vartannat år	2003
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Första sändning 2003	2003
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Första sändning 2003	2003
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Första sändning 2003	2003

1.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sector	Avvikelse	Till och med
1	Huvudaggregat, årligen och kvartalsvis	Uppgifter om sysselsättningen angivna i arbetade timmar	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Kapitalförslitning efter bransch och sektor	Första sändning 2002	2002
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer			
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Fördelning av företag efter ägare	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Fördelning av privata hushåll efter grupper	Första sändning 2005	2005
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 x P60	Kapitalförslitning efter bransch	Första sändning 2003	2003
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 x P60, vart femte år			

2. DANMARK

2.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Fördröjning: t + 13 månader	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Fördröjning: t + 13 månader	2005
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 x Pi3, vart femte år	Första sändning 2005	2005

2.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sector	Avvikelse	Till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Egentlig lön efter bransch	ska inte rapporteras	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Kapitalförslitning efter bransch	Fördröjning: t + 36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Fast bruttoinvestering på bransch	Fördröjning: t + 36 månader	2005

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	Till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Lagerinvestering efter bransch	Fördröjning: t + 36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål efter bransch	Fördröjning: t + 36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Företagare efter bransch	Fördröjning: t + 36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Anställda efter bransch	Fördröjning: t + 36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Arbetade timmar efter bransch	Fördröjning: t + 36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Löner och kollektiva avgifter efter bransch	Fördröjning: t + 36 månader	2005
9	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	Allmänna försäljnings- eller omsättningsskatter (skatter på import) Allmänna försäljnings- eller omsättningsskatter (produktskatter)	båda variablerna tillsammans	2005
9	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	Acciser (skatter på import) Acciser (produktskatter)	båda variablerna tillsammans	2005
9	Detaljredovisning av	Skatter på vissa tjänster (skatter på import) Skatter på vissa tjänster (produktskatter)	båda variablerna tillsammans	2005
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Kapitalförslitning, Driftsöverskott, netto	båda variablerna tillsammans vid P60	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 x P60, vart femte år			
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 x P60, vart femte år			
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 x (S11, S12, S13, S14, S15), vart femte år			

Tabell nr	Tabell	Variabel/sector	Avvikelse	Till och med
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Fast investering	endast P31	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 x P60, vart femte år			
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 x P60, vart femte år			
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Fast realkapitalstock	ska inte rapporteras	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 x P60, vart femte år			
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 x P60, vart femte år			
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 x (S11, S12, S13, S14, S15), vart femte år	Hushållensektorn Sektorn ideella organisationer	båda sektorerna tillsammans	2005

3. TYSKLAND

3.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
3	Tabell fördelad på bransch	t + 9 månader endast A17, A31 endast i t + 21 månader fördröjning	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	delvis endast 1-siffriga positioner	2005
9	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	inga bokstavpositioner i slutet av koden	2005
10	Tabell fördelad på bransch och på region, NUTS II, A17	endast NUTS I och A6	2005
12	Tabell fördelad på region, NUTS III, A3	Fördröjning: t + 30 månader, endast vartannat år	2005
13	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	Fördröjning: t + 30 månader, endast NUTS I	2005

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
15	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 x P60	endast vartannat år	2005
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 x P60	endast vartannat år	2005

3.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	Till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål efter bransch, lagerinvestering efter bransch	båda variablerna tillsammans, ej efter bransch	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	offentlig sektor	S.1311/S.1312 och S.1313 endast tillsammans	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer			
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	Fast bruttoinvestering	Fördröjning: t + 30 månader	2005

4. GREKLAND

4.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Fördröjning: t + 9 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1988–1994	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1988–1994	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Första sändning: ej klart för tillfället	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Fördröjning: ej klart för tillfället	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Första sändning 2005	2005

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1988–1994	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 1980–1989 ska inte omberäknas	2005
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1988–1994	2005
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 x Pi3, vart femte år	Första sändning 2005	2005

4.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	Till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Arbetade timmar efter bransch	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Fördelning av företag efter ägare	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Fördelning av privata hushåll efter grupper	Första sändning 2005	2005

5. SPANIEN

5.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Fördröjning: t + 21 månader	2005

5.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	Till och med
1	Huvudaggregat, kvartalsvis	Anskaffning minus värdeföremål	Första sändning 2005	2005
1	Huvudaggregat, årligen	Anskaffning minus värdeföremål	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Kapitalförslitning efter bransch	Första sändning 2005	2005

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	Till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål efter bransch	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Arbetade timmar efter bransch	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
9	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	Fördelning av löpande skatteinkomster; förmögenhet etc. skatter och importavgifter exklusive mervärdesskatt och andra produktions-skatter för delsektorerna regioner (S1312) och kommuner (S1313)	Fördröjning: t + 21 månader	2005
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 x P60	Kapitalförslitning efter bransch (A60)	Första sändning 2005	2005
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Kapitalförslitning (P60)	Första sändning 2005	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 x P60, vart femte år			
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 x P60, vart femte år			
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Fast realkapitalstock (P60)	Första sändning 2005	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 x P60, vart femte år			
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 x P60, vart femte år			

6. FRANKRIKE

6.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	Fördröjning: t + 36 månader	2005
12	Tabell fördelad på region, NUTS III, A3	Fördröjning: t + 36 månader	2005
13	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	Fördröjning: t + 42 månader	2005

6.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	Till och med
3	Tabell fördelad på bransch	alla variabler	fördelning på branscher ska beräknas för homogena branscher	2005
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17			
12	Tabell fördelad på region, NUTS III, A3			
15	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 x P60			
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 x P60			
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 x Pi3, vart femte år			
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 x (S11, S12, S13, S14, S15), vart femte år			
22	Korsklassificering av bruttoinvestering fördelad på bransch och produkt, A31 x P60, vart femte år			

7. IRLAND

7.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
1	Huvudaggregat, årligen och kvartalsvis	Första sändning år t + 90 dagar 2004	2004
1	Huvudaggregat, årligen och kvartalsvis	Första sändning år t + 70 dagar 2008	2008
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1985–1994	2005
2'	Huvudaggregat offentlig sektor	Sändning år t + 3	2002
3	Tabell fördelad på bransch	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: åren 1970–1994 ska inte omberäknas	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1985–1994	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Första sändning 2005	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 1990–1994 ska inte omberäknas	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 1980–1989 ska inte omberäknas	2005
15	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 x P60	Första sändning 2005	2005
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 x P60	Första sändning 2005	2005
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Första sändning 2005	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Första sändning 2005	2005

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 x P60, vart femte år	Första sändning 2005	2005
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 x Pi3, vart femte år	Första sändning 2005	2005
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 x (S11, S12, S13, S14, S15), vart femte år	Första sändning 2005	2005
22	Korsklassificering av bruttoinvestering fördelad på bransch och produkt, A31 x P60, vart femte år	Första sändning 2005	2005

7.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	Till och med
1	Huvudaggregat, årligen och kvartalsvis	Utgifter för slutlig konsumtion för hushållens ideella organisationer	ska inte rapporteras	2005
2	Huvudaggregat offentlig sektor	P52 + P53 + K2	ska inte rapporteras	2003

8. ITALIEN

8.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: åren 1970–1994 ska inte rapporteras	2005
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: åren 1980–1994 ska leveras i december 2001	2001
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Fördröjning: t + 9 månader	2005
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 x Pi3, vart femte år	ska inte beräknas	2005
22	Korsklassificering av bruttoinvestering fördelad på bransch och produkt, A31 x P60, vart femte år	Första sändning 2005	2005

8.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sector	Avvikelse	Till och med
1	Huvudaggregat, årligen och kvartalsvis	Uppgifter om sysselsättningen angivna i arbetade timmar	Första sändning 2004	2004
3	Tabell fördelad på bransch	Kapitalförslitning efter bransch	Förd. A17, första sändning 2002	2002
3	Tabell fördelad på bransch	Kapitalförslitning efter bransch	Förd. A31, första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål efter bransch	tillsammans med lagerinvestering	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål efter bransch	tillsammans med lagerinvestering	2005

9. LUXEMBURG

9.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
1	Huvudaggregat, årligen och kvartalsvis	Första sändning år t + 90 dagar 2003	2003
1	Huvudaggregat, årligen och kvartalsvis	Första sändning år t + 70 dagar 2010	2010
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1990–1994	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1980–1994	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Första sändning 2005	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 1990–1994 ska inte omberäknas	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 1980–1989 ska inte omberäknas	2005
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	ska inte beräknas	2005

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Tillbakaskrivningar: åren 1990–1994 ska inte omberäknas	2005
12	Tabell fördelad på region, NUTS III, A3	ska inte beräknas	2005
13	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	ska inte beräknas	2005

9.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	Till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Fast bruttoinvestering på bransch	Fördröjning: t + 36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	S11, S12, S14+45, S211, S212	Första sändning 2005	2005
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 x Pi3, vart femte år	Tabell med historiska kostnader	Första sändning 2005	2005

10. NEDERLÄNDERNA

10.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: åren 1986–1994 ska levereras i juli 2001	2001
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: åren 1970–1985 ska levereras i december 2001	2001
2'	Huvudaggregat offentlig sektor	Sändning år t + 3	2003
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: åren 1986–1994 ska levereras i juli 2001	2001
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: åren 1970–1985 ska levereras i december 2001	2001

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: åren 1986–1994 ska levereras i juli 2001	2001
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: åren 1980–1985 ska levereras i december 2001	2001
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Fördröjning: t + 19 månader	2003
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 1986–1994 ska levereras i juli 2001 åren 1980–1985 ska levereras i december 2001	2001
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	Fördröjning: t + 30 månader	2005
13	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	Fördröjning: t + 36 månader	2005

10.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sector	Avvikelse	Till och med
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	Fast bruttoinvestering på region	ska inte beräknas	2005
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	Total sysselsättning på region	ska inte beräknas	2005
12	Tabell fördelad på region, NUTS III, A3			

11. PORTUGAL

11.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1977–1994, ska levereras i december 2000	2005/ 2000
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1977–1994	2005

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Fördröjning: t + 12 månader	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: ska inte omberäknas	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Fördröjning: t + 12 månader	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Fördröjning: t + 12 månader	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 1990–1994 ska levereras i december 1999	1999
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Tillbakaskrivningar: ska inte omberäknas	2005

11.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	Till och med
1	Huvudaggregat, årligen och kvartalsvis	Uppgifter om sysselsättning angivna i arbetade timmar	Första sändning 2007	2007

12. FINLAND

12.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1975–1994	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 1975–1994	2005

12.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sector	Avvikelse	Till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	ska inte beräknas	2005
15	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 x P60	alla	fördelning A31 och P31, endast löpande priser	2005
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 x P60	alla		
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 x P60, vart femte år	alla		
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 x P60, vart femte år	alla		
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 x P60, vart femte år	alla		
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 x (S11, S12, S13, S14, S15), vart femte år	alla	fördelning A31	2005

13. SVERIGE

13.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	Till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för 1980–1994	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Fördröjning: t + 12 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för 1980–1994	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Fördröjning: t + 12 månader	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder	Fördröjning: t + 12 månader	2005
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelat på ändamål	Fördröjning: t + 16 månader	2005

13.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	Till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Offentliga sektorns slutliga konsumtion fördelad på offentlig och enskild	Fördröjning: t + 16 månader	2005
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Hushållens faktiska konsumtion	Fördröjning: t + 16 månader	2005
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Faktisk individuell konsumtion	Fördröjning: t + 16 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Redovisningsnivå A31	Fördröjning: t + 12 månader	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Offentliga sektorns slutliga konsumtion fördelad på offentlig och enskild	Fördröjning: t + 16 månader	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Hushållens faktiska konsumtion	Fördröjning: t + 16 månader	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Faktisk individuell konsumtion	Fördröjning: t + 16 månader	2005

14. FÖRENADE KUNGARIKET

14.1 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	Till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Förvärv minus avyttringar av värdepapper	uteslut transaktioner utförda av monetära och finansiella institut i guld som värdebevaring	2005
4	Export och import, EU/tredje land	Export och import, EU/tredje land	uteslut transaktioner utförda av monetära och finansiella institut i guld som värdebevaring	2005

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	Till och med
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Monetärt guld och SDR	inkludera transaktioner utförda av monetära och finansiella institut i guld som värdebevaring	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Finansiella hjälpverksamheter	ska inkluderas i icke-finansiella företag	2002
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Monetärt guld och SDR	inkludera transaktioner utförda av monetära och finansiella institut i guld som värdebevaring	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Finansiella hjälpverksamheter	ska inkluderas i icke-finansiella företag	2002
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Förvärv minus avyttringar av värdepapper samt export och import varar och tjänster	uteslut transaktioner utförda av monetära och finansiella institut i guld som värdeförvaring	2005
10	Tabell fördelad på bransch och på region, NUTS II, A17	BNP	för NUTS II endast A17	2001

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1268/2003

av den 15 juli 2003

om ändring av förordning (EG) nr 1601/2001 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av vissa linor eller kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryska federationen, Konungariket Thailand, Republiken Tjeckien och Republiken Turkiet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 8 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. TIDIGARE FÖRFARANDE

- (1) Den 5 maj 2000 inledde kommissionen ett antidumpningsförfarande⁽²⁾ beträffande import av vissa linor och kablar, av järn eller stål, (nedan kallade "den berörda produkten") med ursprung i bl.a. Turkiet.
- (2) Detta förfarande ledde slutligen till att en antidumpningstull infördes genom förordning (EG) nr 1601/2001⁽³⁾ av den 2 augusti 2001 i syfte att undanröja de skadliga verkningarna av dumpningen.
- (3) Provisoriska åtgärder hade införts genom kommissionens förordning (EG) nr 230/2001⁽⁴⁾. Samtidigt godtog kommissionen enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 230/2001 ett prisåtagande från bl.a. den turkiska exporterande tillverkaren Has Celik ve Halat San Tic AS (nedan kallad "Has Celik"). Import av den berörda produkten som tillverkats och sålts direkt på export av Has Celik skulle enligt artikel 2.2 i samma förordning vara befriad från antidumpningstull.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002 (EGT L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EGT C 127, 5.5.2000, s. 12.

⁽³⁾ EGT L 211, 4.8.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2288/2002 (EGT L 348, 21.12.2002, s. 52).

⁽⁴⁾ EGT L 34, 3.2.2001, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2303/2002 (EGT L 348, 21.12.2002, s. 80).

B. UNDERLÅTELSE ATT FULLGÖRA ÅTAGANDET

- (4) Det åtagande som Has Celik gjort gäller endast de typer av den berörda produkten som förtecknas i bilagan till åtagandet. För att kunna komma i åtnjutande av tullbefrielsen måste Has Celik enligt kraven i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 230/2001 utfärda en faktura som skall åtfölja de varor som omfattas av åtagandet. Fakturan måste uppfylla kraven i bilagan till samma förordning. Det fastställs också att export till gemenskapen av andra produkttyper än de som förtecknas i den bilagan skall omfattas av antidumpningstullar. Has Celik samtyckte dessutom till att inte sälja dessa typer av den berörda produkten till priser som, beräknade som ett vägt halvårsgenomsnitt, underskred det minimiimportpris som för varje produkttyp också förtecknas i bilagan till åtagandet.

- (5) Det fastställdes efter en kontroll på platsen att Has Celik i två avseenden hade brutit mot de ovan nämnda skyldigheterna. För det första hade företaget sålt andra produkttyper än de som omfattades av åtagandet och använt sig av en faktura så att importörerna därigenom undgick att betala tull. För det andra fastställdes det att företaget hade sålt vissa produkttyper som omfattades av åtagandet till priser som, beräknade som ett vägt halvårsgenomsnitt, underskred det gällande minimiimportpriset. I kommissionens förordning (EG) nr 1274/2003⁽⁵⁾ anges i detalj arten av de överträdelser som konstaterats.

- (6) Kommissionen har genom den förordningen återtagit sitt godtagande av åtagandet och slutgiltiga antidumpningstullar bör därför skyndsamt införas på import av den berörda produkten tillverkad av Has Celik.

C. ÄNDRING AV KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1601/2001

- (7) Mot denna bakgrund och i enlighet med artikel 8.9 i förordning (EG) nr 384/96 bör artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1601/2001 ändras i enlighet med detta och de varor som tillverkas av Has Celik bör omfattas av den tillämpliga antidumpningstull för det företaget som anges i artikel 1.3 i förordning (EG) nr 1601/2001 (dvs. 17,8 %).

⁽⁵⁾ Se sidan 34 i detta nummer av EUT.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tabellen i artikel 2.1 i rådets förordning (EG) nr 1601/2001 skall ersättas med följande tabell:

Land	Tillverkare	TARIC-tilläggsnummer
Tjeckien	ŽDB a.s. Bezručova 300, 73593 Bohumín Tjeckien	A216
Ryssland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokanty Zavod, Ryssland, 162600 Cherepovets, Vologda Region, ul. 50-letia Oktjabria, 1/33	A217
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Limited 888/116 Mahatun Plaza Building Ploenchit Road, Bangkok 10330 Thailand	A218"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 2003.

På rådets vägnar
G. TREMONTI
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1269/2003**av den 17 juli 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 17 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	48,9
	096	56,8
	999	52,8
0707 00 05	052	55,8
	999	55,8
0709 90 70	052	81,9
	999	81,9
0805 50 10	388	51,8
	524	59,5
	528	63,2
	999	58,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	064	113,5
	388	76,7
	400	101,4
	508	82,7
	512	66,3
	524	28,7
	528	70,2
	720	124,2
	800	189,7
	804	104,0
	999	95,7
	0808 20 50	388
512		92,9
528		69,0
800		169,8
999		104,2
0809 10 00	052	191,6
	064	118,3
	066	118,0
	094	127,0
	999	138,7
0809 20 95	052	290,4
	061	279,8
	400	252,0
	404	251,9
	999	268,5
0809 40 05	060	99,4
	064	120,7
	624	138,3
	999	119,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1270/2003

av den 17 juli 2003

om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 79/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽⁵⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden.

Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningpriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 13, 18.1.2003, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

BILAGA

till kommissionens förordning av den 17 juli 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	7,00	0,03	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	9,20	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskrivs för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1271/2003

av den 17 juli 2003

om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker i obearbetad form

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 får skillnaden mellan å ena sidan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som avses i artikel 1.1 a i samma förordning, och å andra sidan priserna för dessa produkter inom gemenskapen, utjämnas genom exportbidrag.

(2) När exportbidrag för odenaturerat vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetad form fastställs skall, enligt förordning (EG) nr 1260/2001, hänsyn tas till sockersituationen på gemenskapens marknad och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 28 i den förordningen. Enligt samma artikel skall hänsyn även tas till den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

(3) Exportbidraget för råsocker bör fastställas för standardkvaliteten. Denna definieras i punkt II i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 28.4 i förordning (EG) nr 1260/2001. Kandisocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag inom sockersektorn ⁽³⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser bör tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.

(4) I särskilda fall får exportbidraget fastställas på annat sätt.

(5) Exportbidraget bör fastställas varannan vecka. Under mellantiden bör ändringar kunna göras.

(6) Enligt artikel 27.5 första stycket i förordning (EG) nr 1260/2001 kan världsmarknadssituationen eller särskilda krav på vissa marknader göra det nödvändigt att differentiera bidraget för de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen, beroende på produkternas destination.

(7) Den avsevärda och snabba ökningen av å ena sidan förmånsimport av socker från länderna på västra Balkan sedan början av år 2001 och å andra sidan av sockerexporten från gemenskapen till dessa länder tycks vara synnerligen konstlad.

(8) För att undvika missbruk i form av återimport till Europeiska unionen av sockerprodukter för vilka det beviljats exportbidrag bör det inte finnas något bidrag för de produkter som avses i den här förordningen när det gäller länderna på västra Balkan.

(9) Med hänsyn till detta och till den nuvarande situationen på sockermarknaderna, särskilt prisnoteringar eller priser på socker i gemenskapen och på världsmarknaden, bör exportbidraget uppgå till de belopp som anses lämpliga.

(10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De bidrag som beviljas vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001, i odenaturerad och obearbetad form, skall uppgå till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

EXPORTBIDRAG FÖR VITSOCKER OCH RÅSOCKER I OBEARBETAD FORM

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	S00	euro/100 kg	43,91 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	euro/100 kg	42,80 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	euro/100 kg	43,91 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	euro/100 kg	42,80 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	euro % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4773
1701 99 10 9100	S00	euro/100 kg	47,73
1701 99 10 9910	S00	euro/100 kg	46,53
1701 99 10 9950	S00	euro/100 kg	46,53
1701 99 90 9100	S00	euro % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4773

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

Övriga destinationer fastställs enligt följande:

S00: alla destinationer (tredjeländer, andra territorier, försörjning och destinationer som kan jämföras med export utanför gemenskapen) med undantag för Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro (inklusive Kosovo, enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999) samt f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, utom när det gäller socker som ingår i de produkter som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning 2201/96 (EGT L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Detta belopp gäller för råsocker med en avkastning på 92%. Om avkastningen på det exporterade råsockret inte är 92% skall exportbidraget beräknas i enlighet med artikel 28.4 i förordning (EG) nr 1260/2001.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1272/2003

av den 17 juli 2003

om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker till vissa tredje länder med avseende på trettiosjunde delanbudsfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1331/2002 av den 23 juli 2002 om en stående anbudsfordran för regleringsåret 2002/2003 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 432/2003 ⁽⁴⁾, krävs att delanbudsfordringar skall utfärdas för export av detta socker till vissa tredje länder.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1331/2002 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsfordran i förekommande fall, med

hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

- (3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av trettiosjunde delanbudsfordran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på trettiosjunde delanbudsfordran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1331/2002 skall det maximala beloppet för exportbidrag till vissa tredje länder fastställas till 49,549 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.⁽³⁾ EGT L 195, 24.7.2002, s. 6.⁽⁴⁾ EUT L 65, 8.3.2003, s. 21.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1273/2003

av den 17 juli 2003

om fastställande av exportbidrag för grisköttEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1365/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i förordning (EEG) nr 2759/75 fastställs att skillnaden mellan världsmarknadspriserna för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i den förordningen och gemenskapspriserna för dessa produkter får utjämnas av ett exportbidrag.
- (2) Av tillämpningen av dessa regler och kriterier på den nuvarande marknadssituationen för griskött följer att bidraget bör fastställas så som anges nedan.
- (3) I fråga om produkter som omfattas av KN-nummer 0210 19 81 bör bidraget begränsas till ett belopp som tar hänsyn dels till de kvalitativa egenskaperna hos var och en av produkterna som omfattas av detta nummer, dels till den förväntade utvecklingen av produktionskostnaderna på världsmarknaden. Det är viktigt att gemenskapen fortsätter att delta i den internationella handeln med vissa typiska italienska produkter som omfattas av KN-nummer 0210 19 81.
- (4) På grund av konkurrensvillkoren i vissa tredje länder som traditionellt är de viktigaste importländerna för produkter som omfattas av KN-numren 1601 00 och 1602, bör bidraget för dessa produkter fastställas med hänsyn till den situationen. Åtgärder bör vidtas för att säkerställa att bidraget endast beviljas för nettovikten av det ätliga innehållet och att nettovikten av eventuella ben i dessa beredningar dras av.
- (5) Enligt artikel 13 i förordning (EEG) nr 2759/75 kan situationen på världsmarknaden eller särskilda krav på

vissa marknader göra det nödvändigt att differentiera bidraget beroende på bestämmelse för de varor som förtecknas i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 2759/75.

- (6) Bidragen bör fastställas med hänsyn till ändringarna av den nomenklatur för exportbidrag som fastställs genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 118/2003⁽⁴⁾.
- (7) Exportbidrag bör endast beviljas för produkter som kan omsättas fritt inom gemenskapen. Det bör därför föreskrivas att produkterna för att berättiga till exportbidrag bör vara kontrollmärkta i enlighet med rådets direktiv 64/433/EEG⁽⁵⁾, senast ändrat genom direktiv 95/23/EG⁽⁶⁾, rådets direktiv 94/65/EG⁽⁷⁾ och rådets direktiv 77/99/EEG⁽⁸⁾, senast ändrat genom direktiv 97/76/EG⁽⁹⁾.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för griskött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förteckningen över de varor som beviljas det exportbidrag som anges i artikel 13 i förordning (EEG) nr 2759/75 och bidragsbeloppen fastställs enligt bilagan till den här förordningen.

Produkterna skall uppfylla de krav på kontrollmärkning som fastställs i följande rättsakter:

- Bilaga I, kapitel XI i direktiv 64/433/EEG.
- Bilaga I, kapitel VI i direktiv 94/65/EG.
- Bilaga B, kapitel VI i direktiv 77/99/EEG.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 juli 2003.

⁽³⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 20, 24.1.2003, s. 3.⁽⁵⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 2012/64.⁽⁶⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 7.⁽⁷⁾ EGT L 368, 31.12.1994, s. 10.⁽⁸⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 85.⁽⁹⁾ EGT L 10, 16.1.1998, s. 25.⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.⁽²⁾ EGT L 156, 29.6.2000, s. 5.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 17 juli 2003 om fastställande av exportbidrag för griskött

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0210 11 31 9110	P05	EUR/100 kg	67,50
0210 11 31 9910	P05	EUR/100 kg	67,50
0210 19 81 9100	P05	EUR/100 kg	71,50
0210 19 81 9300	P05	EUR/100 kg	56,50
1601 00 91 9120	P05	EUR/100 kg	20,50
1601 00 99 9110	P05	EUR/100 kg	15,50
1602 41 10 9110	P05	EUR/100 kg	30,50
1602 41 10 9130	P05	EUR/100 kg	18,00
1602 42 10 9110	P05	EUR/100 kg	24,00
1602 42 10 9130	P05	EUR/100 kg	18,00
1602 49 19 9130	P05	EUR/100 kg	18,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 27.3.2002, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

P05 Alla destinationer utom Tjeckien, Slovakien, Ungern, Polen, Bulgarien, Lettland, Estland, Litauen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1274/2003

av den 11 juni 2003

om ändring av förordning (EG) nr 230/2001 om införande av en preliminär antidumpningstull på vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryska federationen, Konungariket Thailand, Tjeckiska republiken och Republiken Turkiet och om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exportörer i Tjeckiska republiken och Republiken Turkiet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002⁽²⁾, särskilt artikel 8 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. TIDIGARE FÖRFARANDE

- (1) Den 5 maj 2000 inledde kommissionen ett antidumpningsförfarande⁽³⁾ beträffande import av vissa linor och kablar, av järn eller stål, (nedan kallade "den berörda produkten") med ursprung i bl.a. Turkiet.
- (2) Detta förfarande ledde slutligen till att en slutgiltig antidumpningstull infördes i augusti 2001 genom rådets förordning (EG) nr 1601/2001⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2288/2002⁽⁵⁾, av den 2 augusti 2001 i syfte att undanröja de skadliga verkningarna av dumpningen.
- (3) Provisoriska åtgärder infördes genom kommissionens förordning (EG) nr 230/2001⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2303/2002⁽⁷⁾. Samtidigt godtog kommissionen enligt artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 230/2001 ett prisåtagande från bl.a. den turkiska exporterande tillverkaren Has Celik ve Halat San Tic AS (nedan kallad "Has Celik"). Import av den berörda produkten som tillverkats och sålts direkt på export av Has Celik skulle enligt artikel 2.2 i samma förordning vara befriad från antidumpningstull. Tullbefrielse får beviljas bl.a. på villkor att det enligt kraven i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 230/2001 uppvisas en faktura som åtföljer de varor som omfattas av ett åtagande och som innehåller åtminstone de uppgifter som föreskrivs i bilagan till den förordningen.

B. UNDERLÅTELSE ATT FULLGÖRA ÅTAGANDEN

- (4) Åtagandets tillämpningsområde begränsar sig till vissa typer av den berörda produkten vilka anges i bilagan till åtagandet (nedan kallad "den produkt som omfattas"). Varje produkt identifieras genom ett produktkontroll-

nummer. De produkttyper som inte omfattas av detta tillämpningsområde är belagda med antidumpningstullar och det skall inte utfärdas någon faktura för dessa varor.

- (5) Has Celik åtog sig vidare att se till att den produkt som omfattas inte såldes till priser som, beräknat som ett vägt sexmånaders genomsnitt, underskred minimiimportpriset för varje produkttyp. Has Celik får genomföra enskilda exporttransaktioner inom ett visst tröskelvärde under minimiimportpriset så länge som det vägda genomsnittliga försäljningspriset för alla transaktioner, beräknat som ett vägt sexmånaders genomsnitt för varje produkttyp, är detsamma som eller överstiger minimiimportpriset.
- (6) Vid ett kontrollbesök på platsen visade det sig att Has Celik på fakturorna hade tagit med produkttyper som inte omfattades av åtagandet antingen genom att inte ange något produktkontrollnummer alls eller genom att ange produktkontrollnummer som inte angavs i åtagandet. Därigenom gynnades importen till gemenskapen otillbörligt av befrielse från antidumpningstullen.
- (7) Vid kontrollen bekräftades det dessutom att försäljningen av vissa produkttyper som omfattades av åtagandet hade skett till priser som, beräknat som ett vägt sexmånaders genomsnitt, underskred de gällande minimiimportpriserna.
- (8) Mot bakgrund av de undersökningsresultat som det redogörs för i skälen 6 och 7 drar kommissionen slutsatsen att åtagandet har överträtts.
- (9) Has Celik underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens avsikt att återta sitt godtagande av företagets åtagande och om rekommendationen att slutgiltiga antidumpningstullar skulle införas på import till gemenskapen av den berörda produkt som företaget tillverkar. Företaget beviljades också en tidsperiod inom vilken det kunde begära att bli hört. Has Celik lämnade synpunkter och begärde att bli hört, vilket kommissionen beviljade.
- (10) Has Celik gjorde gällande att företaget inte hade haft för avsikt att kringgå bestämmelserna i åtagandet och att det hade underrättat sina kunder om skyldigheten att betala antidumpningstullar för de produkttyper som inte omfattades av åtagandet. Företaget hävdade vidare att de kvantiteter som otillbörligt hade gynnats av befrielse från antidumpningstull var obetydliga. Slutligen, vad beträffar den bristande respekten för minimiimportpriserna, gjorde Has Celik gällande att företaget hade sålt dessa produkter inom tröskelvärdet för flexibilitet.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 305, 7.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 127, 5.5.2000, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 211, 4.8.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 52.

⁽⁶⁾ EGT L 34, 3.2.2001, s. 4.

⁽⁷⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 80.

- (11) De argument som Has Celik anförde ändrade inte kommissionens ursprungliga åsikt, dvs. att åtagandet hade överträtts. Det bör i det sammanhanget noteras att det är ovidkommande huruvida en överträdelse av ett åtagande har skett avsiktligt eller inte. Has Celik medgav dessutom att företagets kunder faktiskt inte hade betalat antidumpningstullar för de produkttyper som anges i skäl 4. Dessutom kan argumentet om att det rörde sig om obetydliga kvantiteter inte godtas, eftersom varje form av överträdelse av åtagandet utgör tillräcklig grund för att det skall återtas. Slutligen är det inte heller korrekt att försäljningen skedde inom tröskelvärdet för flexibilitet. Även om det inom ramen för denna flexibilitet är möjligt att sälja vissa kvantiteter till priser som underskrider minimiimportpriset är detta nämligen, såsom det redogörs för i skäl 5, begränsat till det sammanlagda genomsnittet per halvår för den försäljning som sker till minimiimportpris eller däröver. Det konstaterades i detta avseende att Has Celik inte hade respekterat detta minimiimportpris, beräknat som ett vägt sexmånaders genomsnitt för varje produkttyp.
- (12) Godtagandet av åtagandet från Has Celik bör därför återtas och slutgiltiga antidumpningstullar införas för företaget.
- (13) Mot bakgrund av detta bör tabellen i artikel 2 i förordning (EG) nr 230/2001 ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det åtagande som godtagits från företaget Has Celik ve Halat Sanayi Ticaret AS skall återtas.

Artikel 2

1. Tabellen i artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 230/2001 skall ersättas med följande tabell:

Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Tjeckien	ŽDB a.s.	A216

2. Artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 230/2001 skall ersättas med följande:

”Produkter som importeras och deklarerats för övergång till fri omsättning enligt TARIC-tilläggsnummer A216 skall vara befriade från de antidumpningstullar som införs genom artikel 1 om de tillverkats av det företag som anges i artikel 2.1 och av detta direkt exporterats (dvs. fakturerats och sänts) till ett företag som agerar som importör i gemenskapen. Sådan import skall även åtföljas av en faktura som innehåller åtminstone de uppgifter som föreskrivs enligt bilagan till denna förordning.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 juni 2003.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1275/2003

av den 17 juli 2003

om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och NamibiaEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNINGgetter, svin och färskt kött eller köttprodukter⁽³⁾, senast
ändrat genom förordning (EG) 1452/2001⁽⁴⁾.med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2286/2002 av den
10 december 2002 om den ordning som skall gälla för jord-
bruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning
av jordbruksprodukter med ursprung i stater i Afrika, Västindien
eller Stillahavsområdet (AVS) och om upphävande av
förordning (EEG) nr 1706/98⁽¹⁾, särskilt artikel 5 i denna,*Artikel 1*Följande medlemsstater skall den 21 juli 2003 utfärda importli-
censer för nötköttsprodukter, uttryckta i urbenat kött, med
ursprung i vissa AVS-stater, för nedanstående kvantiteter och
ursprungsländer:med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1918/98
av den 9 september 1998 om fastställande av tillämpnings-
föreskrifter inom sektorn för nötkött för rådets förordning (EG)
nr 1706/98 om de bestämmelser som gäller för jordbrukspro-
dukter och vissa varor som framställs genom förädling av jord-
bruksprodukter som har sitt ursprung i Afrika, Västindien eller
Stillahavsområdet (AVS) och om upphävande av förordning
(EG) nr 589/96⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

Tyskland:

- 1 050 ton med ursprung i Namibia.
- 180 ton med ursprung i Botswana.

Förenade kungariket:

- 400 ton med ursprung i Botswana.
- 750 ton med ursprung i Namibia.
- 90 ton med ursprung i Swaziland.

av följande skäl:

(1) Genom artikel 1 i förordning (EG) nr 1918/98 är det
möjligt att utfärda importlicenser för nötköttsprodukter.
Importen får dock inte överstiga de kvantiteter som är
fastställda för vart och ett av dessa exporterande tredje
länder.*Artikel 2*Licensansökningar kan, i enlighet med artikel 3.2 i förordning
(EG) nr 1918/98, inges under loppet av de tio första dagarna i
augusti 2003 för följande kvantiteter urbenat kött:(2) De licensansökningar som ingivits från den 1 till och
med den 10 juli 2003, uttryckta i urbenat kött, i enlighet
med förordning (EG) nr 1918/98, överstiger för
produkter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar,
Swaziland, Zimbabwe och Namibia inte de tillgängliga
kvantiteterna för dessa länder. Det är därför möjligt att
utfärda importlicenser för de kvantiteter som det har
ansökts om licens för.

Botswana:	13 735,5 ton
Kenya:	142 ton
Madagaskar:	7 579 ton
Swaziland:	2 868 ton
Zimbabwe:	9 100 ton
Namibia:	6 160 ton.

(3) De kvantiteter för vilka det kan ansökas om licenser från
och med den 1 augusti 2003 bör fastställas inom
ramarna för den totala kvantiteten på 52 100 ton.(4) Det bör understrykas att denna förordning inte påverkar
rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972
om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesikt-
ning vid import från tredje land av nötkreatur, får och*Artikel 3*

Denna förordning träder i kraft den 21 juli 2003.

⁽¹⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 5.⁽²⁾ EGT L 250, 10.9.1998, s. 16.⁽³⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28.⁽⁴⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 11.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1276/2003

av den 17 juli 2003

om i vilken utsträckning ansökningar om importavgifter som lämnats in under juli 2003 för fruset nötkött för bearbetning kan godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1146/2003 av den 27 juni 2003 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för import av fryst nötkött avsett för bearbetning (1 juli 2003–30 juni 2004) ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.4, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1146/2003 fastställs vilka kvantiteter fryst nötkött avsett för bearbetning som får importeras på särskilda villkor under perioden 1 juli 2003 till 30 juni 2004.
- (2) I artikel 5.4 i förordning (EG) nr 1146/2003 föreskrivs att de begärda kvantiteterna får minskas. De ansökningar som lämnats in gäller sammanlagt kvantiteter som överstiger de tillgängliga kvantiteterna. Under dessa förutsättningar och i syfte att säkerställa en rättvis fördelning av de tillgängliga kvantiteterna bör de begärda kvantiteterna minskas proportionellt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Varje ansökan om importavgifter som lämnats in i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1146/2003 för perioden 1 juli 2003–30 juni 2004 skall beviljas upp till följande kvantiteter, uttryckta i kött med ben:

- a) 38,9831 % av den ansökta kvantiteten för kött som skall användas i konservtillverkning enligt artikel 3.1 a i förordning (EG) nr 1146/2003.
- b) 86,5494 % av den ansökta kvantiteten för kött som skall användas i produkttillverkning enligt artikel 3.1 b i förordning (EG) nr 1146/2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EUT L 160, 28.6.2003, s. 59.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1277/2003

av den 17 juli 2003

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in under juli månad 2003 om exportlicens för nötköttsprodukter som berättigar till särskild behandling vid import till tredje land får godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 852/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 12.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 12 i förordning (EG) nr 1445/95 fastställs de bestämmelser som skall gälla för ansökningar om exportlicenser för de produkter som avses i artikel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2973/79 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3434/87 ⁽⁴⁾.
- (2) I förordning (EEG) nr 2973/79 fastställs de kvantiteter kött som får exporteras inom ramen för nämnda ordning för det tredje kvartalet 2003. Inga ansökningar om exportlicenser för nötkött har inkommit.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inga ansökningar om exportlicens har lämnats in för det tredje kvartalet 2003 för nötkött, som avses i förordning (EEG) nr 2973/79.

Artikel 2

I enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 1445/95 får licensansökningar för det kött, som avses i artikel 1, lämnas in under de tio första dagarna av det fjärde kvartalet 2003 för följande kvantitet: 5 000.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽²⁾ EUT L 123, 17.5.2003, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 336, 29.12.1979, s. 44.

⁽⁴⁾ EGT L 327, 18.11.1987, s. 7.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1278/2003
av den 17 juli 2003
om upphörande av fiske efter torsk med fartyg under spansk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) 2846/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2341/2002 av den 20 december 2002 om fastställande för år 2003 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾, föreskrivs kvoter för torsk för år 2003.
- (2) För att säkerställa att bestämmelserna följs när det gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, bör kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.
- (3) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har de fångster av torsk i farvattnen i ICES-område VII b–k, VIII, XI, X CECAF 34.1.1 (gemenskapens vatten) som gjorts av fartyg som för spansk flagg eller som är regi-

strerade i Spanien uppnått den tilldelade kvoten för år 2003. Spanien har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 15 juli 2003. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av torsk i farvattnen i ICES-område VII b–k, VIII, XI, X CECAF 34.1.1 (gemenskapens vatten) som gjorts av fartyg som för spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Spanien för år 2003.

Fiske efter torsk i farvattnen i ICES-område VII b–k, VIII, XI, X CECAF 34.1.1 (gemenskapens vatten) som görs av fartyg som för spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 15 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektör för fiske

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 356, 31.12.2002, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1279/2003

av den 17 juli 2003

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002⁽⁵⁾.
- (3) Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.
- (5) Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.
- (6) Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 17 juli 2003 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	A00	EUR/t	0
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	A00	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	A00	EUR/t	0
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	A00	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C14	EUR/t	38,25
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C14	EUR/t	30,25
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	A00	EUR/t	0				

⁽¹⁾ Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C14 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Cypern, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Tjeckien, Rumänien, Slovakien och Slovenien.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1280/2003

av den 17 juli 2003

om fastställande av exportbidragen för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 tredje stycket i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2001⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002⁽⁵⁾.
- (3) Det exportbidrag som tillämpas för malt måste beräknas med hänsyn till den kvantitet spannmål som krävs för att tillverka ifrågakvarande produkter. De ovannämnda kvantiteterna fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

(4) Förhållandena på världsmarknaden eller de särskilda krav som vissa marknader ställer kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

(5) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

(6) Till följd av att dessa regler tillämpas på den nuvarande situationen på spannmålsmarknaderna, och särskilt på noteringar eller priser för dessa produkter inom gemenskapen och på världsmarknaden, bör exportbidragen vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag för malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 skall vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 17 juli 2003 om fastställande av exportbidragen för malt

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1281/2003

av den 17 juli 2003

om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 936/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran för bidrag för export av korn till vissa tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 936/2003 ⁽⁶⁾.

(2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

(3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 11 till och med den 17 juli 2003 inom ramen för den anbudsinfördran för exportbidrag för korn som avses i förordning (EG) nr 936/2003 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 127, 9.5.2002, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1282/2003

av den 17 juli 2003

om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 935/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran för bidrag för export av råg till vissa tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 935/2003 ⁽⁶⁾.

(2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

(3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 11 till och med den 17 juli 2003 inom ramen för den anbudsinfördran för exportbidrag för råg som avses i förordning (EG) nr 935/2003 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EUT L 133, 29.5.2003, s. 45.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1283/2003

av den 17 juli 2003

om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 934/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002⁽⁵⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till vissa tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 934/2003⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till

de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats den 11 till och med den 17 juli 2003 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 934/2003 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 0,00 euro/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EUT L 133, 29.5.2003, s. 42.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1284/2003

av den 17 juli 2003

om de anbud som meddelats för import av sorghum inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 699/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1104/2003⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran om den största sänkningen av importtullar för sorghum till Spanien har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 699/2003⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000⁽⁵⁾, kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

(3) Med särskild hänsyn till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95 är det inte uppenbart att en största sänkning av importtullar skall företas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 11 juli till och med den 17 juli 2003 enligt den anbudsinfördran om sänkning av importtullar för sorghum som avses i förordning (EG) nr 699/2003 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 99, 17.4.2003, s. 29.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1285/2003

av den 17 juli 2003

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar om importrättigheter som lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1128/1999 angående import av kalvar som väger högst 80 kg kan godkännasEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1128/1999 av den 28 maj 1999 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för kalvar med en vikt på högst 80 kg och med ursprung i vissa tredje länder⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1144/2003⁽²⁾, särskilt artikel 5.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1128/1999 föreskrivs att de kvantiteter som skall reserveras för de så kallade traditionella importörerna skall fördelas i förhållande till importen under perioden 1 juli 2000–30 juni 2003.
- (2) I fråga om de aktörer som avses i artikel 2.3 b i den förordningen skall fördelningen av de kvantiteter som är tillgängliga för dem ske i förhållande till vilka kvantiteter

som har begärts. Eftersom de begärda kvantiteterna överstiger de tillgängliga finns det anledning att fastställa en enhetlig procentsats för nedsättning av kvantiteterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Varje ansökan om importrättigheter för levande nötkreatur som väger högst 80 kg skall beviljas upp till följande kvantiteter:

- a) 25,0150 % av de kvantiteter som importerats enligt artikel 2.3 a i förordning (EG) nr 1128/1999.
- b) 0,8525 % av de kvantiteter som begärts enligt artikel 2.3 b i förordning (EG) nr 1128/1999.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 135, 29.5.1999, s. 50.⁽²⁾ EUT L 160, 28.6.2003, s. 45.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1286/2003**av den 17 juli 2003****om utfärdande av importlicenser för vitlök för tremånadersperioden den 1 september till 30 november 2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 47/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 565/2002 av den 2 april 2002 om förvaltningsbestämmelser för tullkvoter och om införande av ett system med ursprungsintyg för vitlök som importerats från tredje land ⁽³⁾, särskilt artikel 8.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De kvantiteter som omfattas av licensansökningar som traditionella importörer och nya importörer lämnat in den 14 och den 15 juli 2003, i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EG) nr 565/2002 överskrider de tillgängliga kvantiteterna för produkter med ursprung i Kina och andra tredje länder än Kina och Argentina.

- (2) Det bör därför beslutas i vilken utsträckning de licensansökningar som skickats in till kommissionen den 17 juli 2003 kan beviljas och fram till vilka datum utfärdande av licenser, beroende på importörkategori och produkternas ursprung, bör stoppas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ansökningar om importlicenser som lämnats in i enlighet med artikel 3.1 i förordning (EG) nr 565/2002 den 14 och den 15 juli 2003 och som insänts till kommissionen den 17 juli 2003 skall beviljas den procentuella andel av de begärda kvantiteterna som anges i bilaga I.

Artikel 2

För den kategori importör och det ursprung som berörs skall de ansökningar om importlicenser enligt artikel 3.1 i förordning (EG) nr 565/2002 som avser tremånadersperioden den 1 september–30 november 2003 och som lämnats in efter den 15 juli 2003 och före det datum som anges i bilaga II, avslås.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 86, 3.4.2002, s. 11.

BILAGA I

Produkternas ursprung	Procentsatser för tilldelning		
	Kina	Andra tredje länder än Kina och Argentina	Argentina
— traditionella importörer (artikel 2 c i förordning (EG) nr 565/2002)	22,355 %	49,382 %	X
— nya importörer (artikel 2 e i förordning (EG) nr 565/2002)	0,839 %	13,742 %	X

X: För detta ursprung beviljas inga kvoter för den aktuella tremånadersperioden.

—: Ingen ansökan har överlämnats till kommissionen.

BILAGA II

Produkternas ursprung	Datum		
	Kina	Andra tredje länder än Kina och Argentina	Argentina
— traditionella importörer (artikel 2 c i förordning (EG) nr 565/2002)	30.11.2003	30.11.2003	—
— nya importörer (artikel 2 e i förordning (EG) nr 565/2002)	30.11.2003	30.11.2003	—

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 februari 2003

om den stödåtgärd som Nederländerna har genomfört till förmån för internationell finansieringsverksamhet

[delgivet med nr K(2003) 568]

(Endast den nederländska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/515/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar⁽¹⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) För att bekämpa skadlig skattekonkurrens godkände Ekofinrådet 1997 en uppförandekod för de regler som gäller beskattning av företag⁽²⁾ och inrättade dessutom en ad hoc-grupp för att undersöka vilka skatteregler som denna uppförandekod skulle kunna gälla. Enligt sitt löfte i uppförandekoden offentliggjorde kommissionen 1998 ett meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag⁽³⁾, där den betonar att dessa regler skall tillämpas strikt med beaktande av principen om lika behandling. I samband med detta började kommissionen att genom ad hoc-gruppen med ansvar för uppförandekoden undersöka de åtgärder som betraktas som skadliga enligt reglerna för statligt stöd. Kommissionen påpekar att gruppens arbete ligger i linje med Europeiska unionens

politik på området statligt stöd: båda arbetar alltid för att få slut på åtgärder som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen på den gemensamma marknaden. Kommissionen noterar dessutom de framsteg som gjorts i kampen mot skadlig skattekonkurrens och i synnerhet de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att upphöra med de åtgärder som ad hoc-gruppen påpekat eller att upphäva skadeverkningarna av dessa.

(2) Genom en skrivelse av den 12 februari 1999 uppmanade kommissionen Nederländerna att inkomma med uppgifter om ordningen gällande internationell finansieringsverksamhet (koncernfinansieringsordningen). Nederländerna överlämnade uppgifterna genom en skrivelse av den 8 mars 1999.

(3) Genom en skrivelse av den 11 juli 2001 meddelade kommissionen Nederländerna sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget om stödet.

(4) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁴⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter om stödåtgärderna.

(5) Kommissionen erhöll synpunkter på åtgärden från berörda parter. Kommissionen överlämnade dessa till Nederländerna som genom en skrivelse av den 30 januari 2002 inkom med sina synpunkter.

⁽¹⁾ EGT C 306, 31.10.2001, s. 6.

⁽²⁾ EGT C 2, 6.1.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 384, 10.12.1998, s. 3.

⁽⁴⁾ Se fotnot 1.

- (6) Genom en skrivelse av den 18 juli och 3 oktober 2002 erhöll kommissionen kompletterande uppgifter från Nederländerna. Under förfarandets gång har kommissionen och de nederländska myndigheterna sammanträtt vid upprepade tillfällen.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDÅTGÄRDEN

- (7) De bestämmelser som gäller för att inrätta en riskreserv för en internationell koncerns finansieringsverksamhet finns i artikel 15b i lagen om företagsbeskattning av den 13 december 1996, som också innehåller bestämmelser om att begränsa möjligheten att dra av de räntor som sammanhänger med internationellt verksamma koncerners finansieringsverksamhet genom att ta konstgjorda lån. Denna bestämmelse syftar till att motverka en urholkning av den nederländska företagsbeskattningen.

2.1. Syfte

- (8) Enligt de nederländska myndigheterna försökte det nederländska parlamentet med hjälp av dessa bestämmelser förhindra att nederländska internationella företag förflyttar sin koncernfinansieringsverksamhet till företag i utlandet, närmare bestämt till något skatteparadis.

2.2. Villkor

- (9) Ansökningar om att inrätta en riskreserv behandlas av en samordningskommitté som inrättats särskilt för ändamålet. Denna kommitté har inga skönsmässiga befogenheter, lika litet som ministeriet med ansvar för myndigheten. Den förordning som offentliggjordes den 2 oktober 1997 syftar till att säkerställa en korrekt tillämpning av lagen och förhindra eventuellt missbruk.
- (10) Möjligheten att inrätta en riskreserv står öppen för varje skattskyldigt företag, oberoende av om det är nederländskt eller utländskt, under förutsättning att lagen följs.
- (11) För att kunna inrätta en riskreserv måste företaget bedriva finansieringsverksamhet till förmån för koncernens företag i minst fyra länder eller i minst två världsdelar. Ett företag betraktas som en del av samma koncern som det nederländska företaget när de båda företagen äger mer än 33,33 % av varandra. Aktier som vid företagets upplösning inte utgör en del av företagets reserver beaktas inte vid beräkningen av denna procentandel.
- (12) Enligt artikel 15 b innebär termen "finansieringsverksamhet" följande: verksamhet som tjänar till finansiering av driftsmedel och verksamheten inom organ som tillhör

koncernen, bl.a. finansiering av kapitalinvesteringar och bruket av eller rätten att bruka driftsmedel inom koncernen samt investeringar.

- (13) De som drar nytta av bestämmelserna måste kunna påvisa att de regelbundet ägnar sig åt långivning och genomför investeringar samt att de kan arbeta helt oberoende. Företagsledningen måste ha förmåga och befogenhet att vidta nödvändiga åtgärder för att göra detta. Verksamheten måste uteslutande skötas från Nederländerna, utan inblandning utifrån. Företaget skall regelbundet ägna sig åt att reglera och genomföra finansiella transaktioner till förmån för de företag som tillhör koncernen.
- (14) Slutligen måste företagen i de fyra länderna per land bidra med minst 5 % av den beskattningsbara inkomsten från finansieringsverksamheten, och minst 10 % för de båda världsdelarna. För att understryka den internationella spridningen av verksamheten får företaget vidare inte låta mer än 10 % av det totala kapital (främmande och eget kapital) som det behöver för sin finansieringsaktivitet användas till direkt eller indirekt förmån för de företag i Nederländerna som tillhör koncernen.
- (15) Om ett företag inte uppfyller de lagstadgade villkoren, får det inte inrätta någon riskreserv. Om dessa villkor inte uppfylls innebär det att riskreserven helt frigörs och beskattas enligt de normala nivåerna på företagsbeskattning.
- (16) Ansökningar från företag som vill använda sig av koncernfinansieringsordningen behandlas av skattemyndigheten. Tillstånd lämnas för tio år i taget.
- ### 2.3. Beskattningsföljder
- (17) Under förutsättning att alla villkor är uppfyllda får företaget inrätta en riskreserv för särskilda risker i samband med koncernens finansieringsverksamhet. Den årliga inbetalningen till reserven får inte överstiga 80 % av vinsten från finansieringsverksamheten (främst räntor och royalties) samt av vinsterna från kortfristiga investeringar som genomförs för att finansiera förvärv ("finansieringsvinst").
- (18) Investeringarnas andel i finansieringsvinsten får enligt gällande lagstiftning inte överstiga de lägsta av följande värden: 25 % av koncernens nettovärde eller summan av det samlade aktieinnehavet och de utestående lånen inom koncernen (aktieinnehav i Nederländerna som uppgår till ett belopp som inte är större än en niondel av beloppet för utländska aktieinnehav). Andra driftsintäkter får inte användas.

- (19) Nettofinansieringsvinsten beräknas efter det att man dragit av utgifterna i samband med finansieringsverksamheten, bl.a. ränteutgifterna och en rimlig del av de allmänna kostnaderna. Vinst som befriats från beskattning till följd av befrielsen för aktieinnehav och som görs för att förhindra dubbelbeskattning av dotterbolag betraktas inte som finansieringsvinst. Detta gäller också de belopp som dragits av från riskreserven.
- (20) Dessutom får det belopp som överförs till riskreserven enligt lagstiftningen högst uppgå till 80 % av de totala beskattningsbara inkomsterna, inklusive inkomster som inte har något samband med den finansiella verksamheten. Den del av finansieringsvinsten som tjänar till utgångspunkt för beräkningen av maximireserven vid förluster från annan verksamhet minskas på så sätt till mindre än 80 %. Vid tillämpningen av åttioprocentsregeln beräknas företagets beskattningsbara vinst innan man beaktar eventuella inbetalningar till eller utbetalning från reserven. På förhand beräknade förluster skall dras av.
- (21) Ett företag som förfogar över ett uppköpskonto med det (av skattemyndigheten godkända) syftet att ta över ett eller flera företag, kan inom vissa gränser räkna överskottet från detta konto till nettofinansieringsvinsten, som utgör grunden för beräkningen av inbetalningen till reserven. Uppköpskontot, som omfattas av ovanstående villkor, skall innehålla likvida medel som skall kunna tas i bruk med kort varsel. Övertagandet skall ske i form av förvärv av aktiekapital.
- (22) Reserven kan utbetalas på frivillig eller ofrivillig grund.
- (23) Vid förvärv av aktier i ett nederländskt eller utländskt företag, eller vid kapitalöverföring till ett sådant företag, kan ett belopp på högst 50 % av förvärvsbeloppet eller kapitaltillskottet dras av från reserven utan att det beskattas. Beskattningsvärdet på det förvärvade företaget minskas emellertid med 50 %. På så sätt kan man skattevägen förhindra en eventuell likviditetsförlust. Om därefter en likviditetsförlust verkligen skulle uppstå i det förvärvade företaget, minskar denna förlust genom en skattelättnad som motsvarar det belopp som skall täcka risken och som redan dragits av från reserven.
- (24) Om företagets verksamhet, eller den plats där den utövas, enligt finansministeriet är en källa till särskilda risker (exempelvis politiska risker eller klimatrisker), höjs procentsatsen för de kostnader som obeskattade kan dras av från reserven till 100 %. Detta gäller också minskningen av det beskattningsbara värdet av de förvärvade aktierna. Också i detta fall minskas en möjlig framtida likviditetsförlust med motsvarande belopp. Även om det aldrig har förekommit, gäller samma beskattningsregler för kapitalstöd som skall göra det möjligt för ett företag inom koncernen att efterleva de skyldigheter som ålagts företaget inom ramen för ett eventuellt rättsligt förfarande och som det inte skulle kunna efterkomma med egna medel. Ett sådant kapitaltillskott får emellertid inte fullföljas genom att fordringar i aktiekapital omsätts eller leda till att fasta inventarier omsätts i aktier. Det företag som tar emot kapitaltillskottet måste behålla aktierna i minst fem år, såvida inte tunga affärsskäl motiverar en försäljning.
- (25) Också utan att något förvärv eller kapitaltillskott genomförs kan riskreserven alltid frivilligt upplösas genom en skriftlig ansökan. I detta fall skall en utbetalning ske i fem lika stora delar under fem år som alla beskattas med 10 %. Under denna femårsperiod får inga inbetalningar till reserven längre göras, men det förblir möjligt att utbetala belopp i samband med kapitalöverföringar. Villkoren för att verksamheten skall få skötas från Nederländerna och kriterierna för närvaron i utlandet skall fortsätta att gälla. Eventuella inkomster under denna period skall beskattas enligt den normala procentsatsen för företagsbeskattning och får inte betalas in till reserven.
- (26) Förluster till följd av de risker som reserven inrättats för att täcka (uppsagda skuldfordringar, likviditetsförluster och förluster från driften av fasta inrättningar inom koncernens företag) leder till en obligatorisk utbetalning från reserven av ett belopp som motsvarar förlusten. Om reserven inte är tillräckligt stor skall det förlustbelopp som överstiger reserven dras från den övriga vinsten. Följande risker eller förluster leder till en obligatorisk utbetalning:
- Risker som överstiger aktiekapitalets värdeförlust i ett företag.
 - Värdeförluster på de lån som beviljats och likviditetsförluster som i Nederländerna dras av från vinsten.
 - Värdeförluster på aktier i företag inom koncernen som inte faller under skattebefrielsen för aktier.
 - Förluster som följer av driften av ett utländskt företag via fasta inrättningar i andra länder, under förutsättning att det leds av ett nederländskt dotterbolag inom koncernen.
 - Valutaförluster.
- (27) Slutligen skall reserven utbetalas och beskattas enligt den normala procentsatsen för företagsbeskattning när företaget inte längre är skattskyldigt i Nederländerna, dvs. till följd av en likvidering eller flytt utomlands av den skattemässiga hemvisten. Denna beskattade utbetalning räknas inte till finansieringsvinsten och kan inte användas till att inrätta en ny reserv. Obligatoriska utbetalningar från reserven med samma beskattningskonsekvenser sker också om följande villkor inte uppfylls: att transaktionerna faktiskt skall ske från Nederländerna, att företaget måste finnas i utlandet eller andra tänkbara villkor i lagstiftningen.

- (28) Vid obligatorisk utbetalning under den frivilliga femåriga utbetalningsperioden höjs den årliga skattesatsen på 10 %, som tagits ut i samband med utbetalningarna, med 25 procentenheter vid den utbetalningen så att hela reserven slutligen beskattas med 35 %.

2.4. Kostnaderna för stödåtgärden

- (29) Enligt de nederländska myndigheterna påverkar inte koncernfinansieringsordningen budgeten.

3. SKÅLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDS

- (30) Eftersom endast multinationella företag som verkar i fyra länder eller i två världsdelar kan komma i åtnjutande av de tillfälliga eller permanenta skattelättnaderna enligt koncernfinansieringsordningen, ansåg kommissionen att dessa multinationella företags ställning förstärks och att stödåtgärden kan utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 86.1 i EG-fördraget. Eftersom de fördelar som följer av ordningen inte är kopplade till investeringar som skapar arbetstillfällen eller specifika projekt, förefaller de endast innebära skattelättnader. Kommissionen ansåg därför att de kunde betraktas som driftsstöd och att inget av undantagen i artikel 88.2 och 88.3 var tillämpligt.

4. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (31) 59 företag tillsammans med VNO-NCW⁽⁵⁾ inkom med synpunkter inom den utsatta tidsfristen. Dessa är främst företag som själva utnyttjar eller tidigare har utnyttjat koncernfinansieringsordningen. Synpunkterna från tre av dessa företag överlämnades aldrig till Nederländerna eftersom de lämnats in för sent. Dessa synpunkter ligger emellertid i linje med de synpunkter som inkommit inom den utsatta tidsfristen. Nästan alla företag som inkommit med synpunkter anslöt sig till VNO-NCW:s hållning, vars huvuddrag återges nedan.

4.1. Koncernfinansieringsordningen är ingen stödåtgärd

- (32) För det första har ordningen införts för att förhindra kapitalflykt från Nederländerna. Syftet var att tackla skattekonkurrensen mellan olika länder, inte att påverka konkurrensförhållandet mellan olika företag. Ordningens förenlighet med fördraget måste alltså bedömas på grundval av artiklarna 96 och 97, och inte på grundval av bestämmelserna om statligt stöd.
- (33) För det andra är koncernfinansieringsordningen ingen stödåtgärd eftersom de företag som utnyttjar åtgärden inte drar någon nytta av den. Med hänsyn till den internationella finansieringsverksamheten är det uppenbart

att företag väljer att förlägga denna typ av verksamhet till den plats som har de gynnsammaste skattereglerna. Eftersom skattesatsen i Nederländerna uppgick till 35 % (vid den gällande tidpunkten) var företagen böjda att överflytta sin finansieringsverksamhet till andra länder med mer gynnsam skattelagstiftning. Genom att införa koncernfinansieringsordningen försökte de nederländska myndigheterna motverka denna kapitalflykt. Man kan alltså inte säga att de företag som utnyttjar ordningen drar nytta av den, ty utan denna ordning skulle de internationella företagen flytta sin finansieringsverksamhet utomlands. Det beror alltså på den faktiska beskattningen av finansieringsverksamhet i det landet om det ger någon ekonomisk fördel. Det är alltså inte så att ordningen ger dessa företag en skattelättnad från de fasta skatter som de normalt måste betala.

- (34) För det tredje har ordningen medfört extra skatteintäkter, varför man inte kan hävda att genomförandet av det statliga stödet måste bekostas med statliga medel.

- (35) För det fjärde rör det sig inte om någon stödåtgärd till förmån för vissa företag eller vissa produkter, utan det är en allmän stödåtgärd. Alla företag som verkar i Nederländerna kan, oavsett sin ekonomiska verksamhet, alltid utnyttja ordningen under förutsättning att de ägnar sig åt internationell koncernfinansieringsverksamhet. Koncernfinansieringsordningen innehåller heller inga villkor i fråga om företagets storlek eller nationalitet. I motsats till vad kommissionen hävdar är ordningen inte främst avsedd för stora nederländska koncerner. Ordningen är i stället jämförbar med en italiensk skatteordning som skall uppmuntra italienska företag att lämna den "svarta ekonomin"⁽⁶⁾ och som kommissionen sedan länge godkänt som allmän åtgärd.

- (36) För det femte utgör villkoret att företagen måste vara verksamma i fyra länder eller i två världsdelar inte något brott mot åtgärdens allmänna karaktär. Det är alltid de företag som uppfyller dessa villkor som löper de största internationella finansieringsriskerna och det är dessa risker som skall förebyggas med hjälp av koncernfinansieringsordningen. Det är inte särskilt troligt att företag som endast är verksamma i ett eller två länder löper sådana risker. Frågan om huruvida gränsen skall ligga vid tre, fyra eller fem länder är inte relevant, eftersom den gräns som fastställts av de nederländska lagstiftarna står i rimlig proportion till det eftersträfvade målet och därför passar den ordningens syfte och art.

- (37) För det sjätte är de uppställda kriterierna objektiva till sin natur och de nederländska myndigheterna har inte behörighet att avgöra vilka företag som har rätt att åberopa koncernfinansieringsordningen.

⁽⁵⁾ Verbond van Nederlandse Ondernemingen – Nederlands Christelijk Werkgeversverbond (Nederländska företagsföreningen och Nederländska kristna arbetsgivareföreningen).

⁽⁶⁾ N 674/01.

- (38) För det sjunde hade man redan före införandet av koncernfinansieringsordningen i det nederländska skattesystemet möjlighet att under vissa omständigheter befria vissa reserver från beskattning. Enligt VNO-NCW gäller det exportriskreserver som inte utgör något statligt stöd.

4.2. Om det är ett statligt stöd är det fråga om befintligt stöd

- (39) För det första bekräftade kommissionen före införandet av koncernfinansieringsordningen 1977 vid upprepade tillfällen sin uppfattning att liknande åtgärder inte utgör något statligt stöd. Om kommissionen ändrar sin politik, kräver allmänna rättssäkerhets- och försiktighetsprinciper att den offentliggör denna ändring av den politiska inriktningen i god tid. Vid underlåtelse av ett sådant offentliggörande måste kommissionen ta hänsyn till de berättigade förväntningar som dess agerande i de berörda medlemsstaterna och företagen har väckt. Därvid måste den främst beakta att skatteorganisationen i ett företag inte kan ändras retroaktivt.
- (40) För det andra förhindras kommissionen av principen om lika behandling som är fastlagd i punkt J i rådets resolution av den 1 december 1997 om en uppförandekod för företagsbeskattning ⁽⁷⁾ (nedan kallat "uppförandekoden") från att betrakta koncernfinansieringsordningen som nytt stöd efter det att den betecknat de belgiska samordningscentren som befintligt stöd. Detta understryks av den rättsliga vikten av domstolens utslag angående inledandet av förfarandet om nya stöd. Slutsatsen måste därför bli att kommissionen skall behandla koncernfinansieringsordningen enligt förfarandet för befintligt stöd och att beslutet av den 11 juli 2001 om att inleda det formella undersökningsförfarandet inte längre kan gälla.
- (41) För det tredje har kommissionen sedan den 17 juli 2000 med stöd i artikel 1 b v i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ⁽⁸⁾ (nedan kallat "procedurförordningen") undersökt ordningen gällande samordningscenter. Där fastslås att "stöd som är att betrakta som befintligt stöd, eftersom det kan fastställas att det inte utgjorde något stöd när det infördes men senare blev ett stöd på grund av utvecklingen av den gemensamma marknaden, utan att medlemsstaten företagit någon ändring." I en skrivelse av den 17 juli 2000 lämnar kommissionen inga uppgifter om någon särskild utveckling på den gemensamma marknaden före den 10 december 1998, det vill säga dagen för offentliggörandet av kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag ⁽⁹⁾ (nedan kallat "meddelandet"). Ordningen infördes emellertid den 1 januari 1997, alltså två år innan meddelandet offentliggjordes. Koncernfinansieringsordningen måste alltså betraktas som befintligt stöd, eftersom den –

precis som den belgiska ordningen – inte utgjorde något stöd när den trädde i kraft, men som sedan blev stöd till följd av utvecklingen på den gemensamma marknaden.

4.3. Om det är fråga om nytt stöd strider ett återkrav mot gemenskapslagstiftningens allmänna principer

- (42) För det första kunde de nederländska myndigheterna och försiktiga företagare utifrån kommissionens beslut om belgiska samordningscenter på åttioalet, utifrån ett svar från kommissionsledamoten Leon Brittan på en skriftlig fråga 1990 från parlamentet och utifrån att kommissionen inte ingrep mot jämförbara stödåtgärder i andra medlemsstater, utgå ifrån att koncernfinansieringsordningen inte utgjorde något statligt stöd. Dessa berättigade förväntningar i fråga om koncernfinansieringsordningens förenlighet med den gemensamma marknaden gör att det beviljade stödet inte kan återkrävas, vilket gäller till dagen för det slutgiltiga beslutet. Kommissionen understryker alltid själv att inledandet av förfarandet endast innebär en preliminär bedömning av huruvida den berörda åtgärden skall betraktas som stöd.
- (43) För det andra är kommissionen enligt procedurförordningen skyldig att genast ingripa om den sitter inne med uppgifter om stöd som möjligen beviljats på olagligt sätt. Redan 1997 erhöi kommissionen alla nödvändiga upplysningar från de nederländska myndigheterna. Det framgår också av det faktum att alla argument i meddelandet av den 11 juli 2001 som framfördes mot koncernfinansieringsordningen hade kunnat hämtas från de uppgifter som tidigare erhållits. Kommissionen kan därför inte hävda att den agerat med erforderlig snabbhet. Detta är mycket allvarligt mot bakgrund av domstolens dom i RSV-målet ⁽¹⁰⁾. I denna dom fastslår domstolen att kommissionen, genom att under onormalt långa perioder inte ingripa, kan ge upphov till de berättigade förväntningarna att ingen invändning kommer att göras mot det beviljade stödet.

4.4. Övriga synpunkter

- (44) Vissa företag påpekar att de tidigare dragit nytta av den belgiska skatteordningen för samordningscenter och att de båda regelverken enligt deras uppfattning är mycket lika varandra. Andra framhåller att valet av koncernfinansieringsordningen inte uteslutande berodde på skatteöverväganden, eftersom andra skatteordningar inom och utom gemenskapen på den tiden var gynnsammare. Deras val skall ha motiverats av ett antal faktorer, bl.a. av den nederländska ekonomiska infrastrukturens kvalitet.

⁽⁷⁾ Se fotnot 2.

⁽⁸⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁹⁾ Se fotnot 3.

⁽¹⁰⁾ Domstolens dom av den 24 november 1987 i mål 223/85, RSV mot kommissionen, Rec. 1987, s. 4617.

5. SYNUNKTER FRÅN NEDERLÄNDERNA

- (45) Först och främst påpekar de nederländska myndigheterna att kommissionen inledde förfarandet på grundval av uppgifter som överlämnats efter kommissionens begäran om upplysningar av den 12 februari 1999, även om dessa uppgifter redan överlämnats till kommissionen genom skrivelser av den 21 mars 1997 och 6 januari 1998 som svar på en begäran om upplysningar av den 5 mars 1997.

5.1. Bakgrund till införandet av ordningen

- (46) Enligt Nederländerna infördes ordningen på grund av det faktum att internationella koncerner av skatteskäl flyttar sin finansieringsverksamhet utomlands. Enligt skattemyndighetens utvärdering rörde det sig vid den tidpunkten om ett kapital på 15 miljarder nederländska gulden, där avkastningen inte längre kunde beskattas enligt nederländsk företagsbeskattning. Nederländerna ansåg det nödvändigt att stifta en lag för att göra det fördelaktigare för internationellt verksamma företag med säte i Nederländerna att återbördna sin finansieringsverksamhet till Nederländerna i stället för att behålla den utomlands. Åtgärdens form passar utformningen av och syftet med lagen om företagsbeskattning från 1969. Den gäller inrättandet av en reserv för att täcka vissa risker för internationella koncerner som ägnar sig åt finansieringsverksamhet och äger kapitalandelar. Enligt Nederländerna rör det sig inte om någon skattebefrielse eftersom reserven är skattskyldig. Syftet med ordningen är inte att till Nederländerna locka koncernfinansieringsverksamheten inom internationellt verksamma företag med säte utomlands. Ordningen kan dock utnyttjas av sådana företag på precis samma villkor.
- (47) För övrigt betonar Nederländerna att ordningen är öppen för insyn och att den inte medför några skönsmässiga befogenheter för inspektören eller några andra verkställande instanser. Den enda begränsning för tillämpningen av ordningen är att ett företag måste vara verksamt i minst fyra länder eller i två världsdelar och syftet med detta är att garantera att ordningen endast utnyttjas av de företag som löper sådana risker som reservmöjligheten öppnats för.
- (48) Vidare förklarar Nederländerna att åtgärden utgör en del av ett paket som skall förtydliga de villkor som ett finansbolag med säte i utlandet måste uppfylla, för att betecknas som en del av koncernen i Nederländerna med avseende på skattelättnaden för sådana företag. Dessutom skall den åtminstone delvis stoppa urholkningen av skatteunderlaget med hjälp av vissa ooberättigade ränteavdrag inom en koncern.
- (49) Slutligen anser Nederländerna att ordningen fyller sitt syfte i och med att det berörda koncernfinansieringskapitalet inte skulle ha stannat i Nederländerna utan flyttats

utomlands, om det inte varit för ordningen. De företag som har beslutat att stanna kvar eller etablera sig i Nederländerna kan inte anses ha dragit någon fördel eftersom de har avstått från den lägre beskattningen i vissa andra länder. I Nederländerna beror skatetrycket på den faktiska utvecklingen av koncernfinansieringsvinsterna och de förluster för vilka reserven inrättats för att täcka.

5.2. Beskrivning av åtgärden som stöd i den mening som avses i artikel 87 i EG-fördraget

- (50) Nederländerna anser i första hand att koncernfinansieringsordningen, som den beskrivs i artikel 15b i lagen om företagsbeskattning från 1969, inte utgör något statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 i EG-fördraget. Nederländerna menar nämligen att åtgärden inte bekostas med statliga medel, att det är fråga om en allmän åtgärd och att den passar utformningen av och syftet med den berörda lagen.

5.2.1. Koncernfinansieringsordningen finansieras inte med statliga medel

- (51) Av domstolens dom följer att endast fördelar som bekostas med statliga medel skall betraktas som stödåtgärder i den mening som avses i artikel 87 i EG-fördraget⁽¹⁾. Koncernfinansieringsordningen bekostas emellertid inte med statliga medel, eftersom den är inrättad för att åtminstone ha en neutral effekt. Åtgärden har såväl en inkomst- som en utgiftssida.
- (52) Efter det att koncernfinansieringsordningen infördes 1998 har ett belopp på närmare tio miljarder euro som tidigare hamnade i länder utanför Nederländerna och aldrig nådde den nederländska statskassan placerats i Nederländerna. Vidare fick man genom införandet av ordningen stopp på den ökande flytten av finansieringsverksamhet utomlands. Mot bakgrund av detta kan man hävda att ordningen haft en positiv inverkan på de nederländska skatteintäkterna. Vad gäller de fördelar som ordningen medfört, uppskattar Nederländerna skatetrycket på finansieringsverksamhet som omfattas av denna ordning till i genomsnitt 15 %. Därtill skall läggas den skatteplikt som gäller riskreserven och den vinst från annan verksamhet som beskattas enligt den normala skattesatsen. Därför är det svårt att hävda att åtgärden är mer eller mindre fördelaktig än de skatteordningar som företagen drog nytta av utomlands innan koncernfinansieringsordningen infördes 1997.

5.2.2. Ordningen utgör en allmän stödåtgärd

- (53) Ordningen är inte begränsad till specifika sektorer, i tiden eller till specifika regioner⁽²⁾. Inte heller ger den staten några skönsmässiga befogenheter.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98, Preussen Elektra mot Schlesweg, punkt 59, REG 2001, s. I-2099.

⁽²⁾ Se kommissionens beslut 96/369/EG, (EGT L 146, 20.6.1996, s. 42).

(54) Precis som kommissionen medger i sitt meddelande leder det faktum att vissa företag eller vissa sektorer drar mer nytta än andra av vissa av dessa skatteåtgärder inte nödvändigtvis till att åtgärderna skall omfattas av tillämpningsområdet för konkurrensreglerna på området statligt stöd⁽¹³⁾. Enligt Nederländerna är kommissionens inställning att ordningen främst är avsedd för stora nederländska koncerner oriktig när det gäller frågan om den förmögenhets selektiviteten. I praktiken har det visat sig att det rör sig om minst 16 företag som har färre än 1 000 anställda i hela världen (10 av dem har färre än 500 anställda) och att det vidare är minst 16 företag där den förmögenhet som används för koncernfinansieringsverksamhet uppgår till mindre än 27 miljoner euro (9 av dem har en förmögenhet som är mindre än 7 miljoner euro). Av de 87 företag som är godkända för stöd enligt ordningen är endast 20 noterade som AEX eller Midkap-fonds.

(55) Kravet på representation i fyra länder eller två världsdelar kan inte betraktas som ett selektivitetskriterium, utan utgör en rimlig måttstock för att avgöra inom vilken typ av verksamhet som riskerna är tillräckligt reella. En juridiskt utformad, objektiv måttstock som erbjuder berörda parter fullständig säkerhet är definitivt att föredra framför en skönmässig befogenhet för inspektören, under överinsyn av nationell domstol. Det rör sig om en nödvändig genomförandebestämmelse som faller inom ramen för systemet artikel 15b i lagen om företagsbeskattning från 1969 som dessutom minskar de administrativa utgifterna.

5.2.3. Koncernfinansieringsordningen passar utformningen av och syftet med lagen om företagsbeskattning från 1969

(56) På grund av målsättningen att stoppa ytterligare urholkning av skatteunderlaget är ordningen nödvändig och funktionell i förhållande till lagen om företagsbeskattning från 1969 och kan motiveras med utformningen av och syftet med systemet. Kraven i samband med tillämpningen av koncernfinansieringsordningen (substanskraven, minimigränsen i två världsdelar eller fyra länder samt spridningskravet) är nödvändiga för att garantera att ordningen tillämpas på rätt sätt så att principerna kan genomföras (tillåtelse att inrätta en reserv för de risker som internationella koncerner löper i sin verksamhet) och för att stoppa skönmässiga befogenheter. Dessa krav kan dessutom inte kallas selektiva eller överdrivet strikta.

(57) Den nederländska regeringen framhåller vidare att ett system som tillåter reserver för att täcka framtida förluster är utmärkande för det nederländska systemet för beräkning av den skattskyldiga årliga vinsten. Detta system skiljer sig som sådant knappast från kostnadsut-

jämningsreserven i artikel 13 i lagen om inkomstbeskattning, som också är tillämplig vid uttagande av företags-skatt.

(58) Det som också är utmärkande för det nederländska systemet för uttagande av vinstskatt är den valfrihet som företaget (på vissa villkor och inom bestämda gränser) vanligen har inom ramen för (den årliga) resultatavräkningen. På så sätt kan företaget med avseende på lagerbedömning under vissa omständigheter välja mellan flera system med olika skattekonsekvenser (kostnad, lägre marknadsvärde, minimilager eller sist-in-först-ut). Skälet till denna valfrihet är att lagstiftaren aldrig förmår utarbeta regler som är rättvisa i alla konkreta situationer samt att de verkställande instanserna inte i tillräcklig grad är rustade till det. I detta sammanhang kan man också peka på de enhetliga reglerna för företagsbeskattningen: på vissa villkor kan företaget välja detta. Reglerna för beloppets storlek måste också ses mot bakgrund av detta: inom en fastställd maximigräns kan företaget självt bestämma beloppets storlek.

(59) Inom det nederländska systemet förekommer också lagstiftningsregler som gör det möjligt att på vissa villkor utifrån en nominell skattesats (som är lägre än den normala) göra en avräkning mot reserven. Därvid tillämpas en skattesats på 15 % för somliga organ som till följd av vissa lagändringar inte längre kunde kvalificeras som investeringsbolag och som därför skulle beskattas över den etablerade återinvesteringsreserven.

(60) Vid den femåriga avräkningen över koncernfinansieringsreserven med 10 % – oavsett om den är kommersiellt motiverad eller ej – konfronteras det berörda företaget till sist med ett antal nackdelar: att det inte kan betala mer och att det måste upprätthålla substansen. Om det inte vill eller kan godta dessa nackdelar måste reserven räknas av mot den normala tariffen.

5.3. Artiklarna 96 och 97 i EG-fördraget

(61) Av de skäl som anförts här anser den nederländska regeringen att koncernfinansieringsordningen inte utgör någon stödordning i den mening som avses i artikel 87 och att förfarandet i artikel 96 i fördraget skulle kunna tillämpas, eftersom det skulle röra sig om ett glapp mellan de bestämmelser i medlemsstaterna som snedvrider konkurrensförhållandena på den gemensamma marknaden. Om det görs en skillnad mellan allmän och specifik snedvridding i Spaak-rapporten⁽¹⁴⁾, borde kanske koncernfinansieringsordningen betraktas som en allmän snedvridding och inte som en specifik. Enligt nederländska regeringen bör de samtal som förts inom ramen för uppförandekoden för företagsbeskattning betecknas som samråd i den mening som avses i artikel 96 i EG-fördraget.

⁽¹³⁾ Se punkt 14 i meddelandet.

⁽¹⁴⁾ Rapport des chefs des délégations aux ministres des Affaires étrangères, Bryssel 1956, s. 60-61.

(62) Under alla omständigheter anser Nederländerna att artikel 87 i EG-fördraget uteslutande gäller specifik snedvridning och att dess tillämpningsområde inte kan generaliseras till allmänna åtgärder.

5.4. Ordningen utgör en befintlig stödåtgärd

(63) Om koncernfinansieringsordningen skall betraktas som befintligt statligt stöd, anser Nederländerna att ordningen måste betraktas som en stödåtgärd i den mening som avses i artikel 1 b v i procedurförordningen. Nederländska regeringen företräder denna åsikt på grundval av den situation som gäller den belgiska ordningen för samordningscenter och diskussionerna om skadlig skattekonkurrens.

(64) År 1984 ansåg kommissionen att den belgiska ordningen gällande samordningscenter⁽¹⁵⁾ inte utgjorde något stöd. I enlighet med detta ansåg den att denna ordning blivit statligt stöd p.g.a. utvecklingen på den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 1 b v i procedurförordningen. Enligt den nederländska regeringen finns därför goda skäl att betrakta koncernfinansieringsordningen som ett befintligt stöd, eftersom den har väsentliga särdrag gemensamt med den belgiska ordningen gällande samordningscenter. Båda regelsystemen gäller ju internationellt verksamma företag som utför väldigt mobila tjänster och därför är mycket känsliga för skatteuttaget.

(65) Nederländerna har stärkts i denna uppfattning genom de svar som kommissionen lämnat på skriftliga frågor från Europaparlamentet när det gäller belgiska samordningscenter, i synnerhet genom det svar som den lämnade 1990 på en skriftlig fråga från parlamentsledamoten Gijss de Vries⁽¹⁶⁾, där det framgick att kommissionen ansåg att ordningen gällande belgiska samordningscenter, liksom jämförbara ordningar i andra medlemsstater, inte omfattades av reglerna för statligt stöd.

(66) Den berörda utvecklingen på den gemensamma marknaden ägde enligt den nederländska regeringen rum under slutet av nittioalet. Under dessa år utvecklades den gemensamma marknaden ytterligare till följd av inledningen av den tredje fasen i den ekonomiska och monetära unionen och den tilltagande globaliseringen. Skillnaderna i skatteuttaget från företag har därmed hela tiden blivit tydligare. Internationellt verksamma företag strävar också allt intensivare efter en minimalisering av sina skattekostnader. Dessa utvecklingsvägar ledde till olika uppmaningar, bl.a. från kommissionen, om ett europeiskt agerande med avseende på beskattning av företag.

(67) Enligt Nederländerna ledde detta till den överenskomna uppförandekoden för motverkande av skadlig skattekonkurrens den 1 december 1997 som en del av det s.k. skattepaketet. I uppförandekoden medger kommissionen öppet sambandet med reglerna för statligt stöd i EG-fördraget och den åtar sig att offentliggöra riktlinjer för tillämpningen av statsstödsreglerna på åtgärder som rör direkt beskattning. Detta förtydligande görs genom meddelandet från kommissionen. I uppförandekoden uttrycker kommissionen samtidigt sin föresats att undersöka gällande skatteordningar och nya förslag från medlemsstaterna eller att på nytt pröva dem i förhållande till reglerna i EG-fördraget. Enligt den nederländska regeringen härstammade kommissionens planer, alltså planerna på att ånyo undersöka vissa åtgärder, delvis från tanken att en förnyad undersökning av skatteåtgärder var nödvändig, eftersom utvecklingen av den gemensamma marknaden skulle kunna leda till nya insikter.

5.5. Återkrav

(68) Om koncernfinansieringsordningen, i motsats till vad den nederländska regeringen anser, måste betraktas som en stödåtgärd men inte kan definieras som en befintlig stödåtgärd, finns det enligt nederländska regeringen skäl till att inte kräva tillbaka redan utbetalt stöd.

(69) Enligt artikel 14 i procedurförordningen kräver inte kommissionen återbetalning av stöd om det står i strid med gemenskapslagstiftningens allmänna principer. I detta fall skulle ett återkrav stå i strid med den allmänna principen om berättigade förväntningar⁽¹⁷⁾. Nederländerna grundar sin uppfattning på generaladvokatens slutsatser i mål 223/85⁽¹⁸⁾, där det fastslås att kommissionen också skall agera utan dröjsmål i fråga om icke anmälda stödåtgärder.

(70) Principen att kommissionen skall vidta åtgärder utan dröjsmål finns också uttryckt i artikel 10 i förordningen om tillämpningsföreskrifterna.

(71) Dessutom hade kommissionen, som ovan nämnt, genom en skrivelse av den 5 mars 1997⁽¹⁹⁾ riktat en begäran om upplysningar till den nederländska regeringen som denna utförligt besvarade genom en skrivelse av den 21 mars 1997. Genom en skrivelse av den 12 februari 1999⁽²⁰⁾ återupptog kommissionen ärendet utan att på något sätt hänvisa till skrivelsen från 1997

⁽¹⁵⁾ Fjortonde rapporten om konkurrenspolitiken (1984), s. 271.

⁽¹⁶⁾ Skriftlig fråga nr 1735/90 (EGT C 63, 11.3.1991, s. 37). Se också de tidigare frågorna från de belgiska ledamöterna av Europaparlamentet Radoux (nr 2381/82, EGT C 170, 26.6.1983, s. 9) och Van Rompuy (nr 1817/83, EGT C 148, 6.6.1984, s. 14).

⁽¹⁷⁾ En erkänd princip i domstolens dom av den 14 maj 1975 i mål 74/74, CNTA mot kommissionen, Rec. 1975, s. 533. Dom av den 25 januari 1979 i mål 98/78, Racke mot Mainz, Rec. 1979, s. 69.

⁽¹⁸⁾ Se fotnot 10.

⁽¹⁹⁾ Skrivelse D/51112 av den 5 mars 1997.

⁽²⁰⁾ Skrivelse D/50716 av den 12 februari 1999.

och utan att ställa några andra frågor. Den nederländska regeringen svarade genom en skrivelse av den 30 april 1999⁽²¹⁾. Genom en skrivelse av den 11 juli 2001⁽²²⁾ inleddes ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget. Nederländerna anser också att denna försening på mer än fyra år kan motiveras, inte minst med att koncernfinansieringsordningen inte ändrats under den perioden. Därför anser Nederländerna att mot bakgrund av förutnämnda rättspraxis och kommissionens beslutspraxis⁽²³⁾ är det alltför långdragna administrativa förfarandet ett skäl att inte göra något återkrav.

(72) Nederländerna anser vidare att det grundläggande kravet på rättssäkerhet utgör ett hinder för att kommissionen skall kunna vänta i det oändliga med att verkställa sina befogenheter⁽²⁴⁾. I sitt svar på frågor från nederländska andra kammaren 1997 om ordningens förenlighet med gemenskapsbestämmelserna förklarade nederländska regeringen att kommissionen hade begärt upplysningar och att man inte hört något mer efter det att kommissionens frågor besvarats. Därmed blev dessa uppgifter offentliga. Våren 1997 utnyttjade inte ett enda företag koncernfinansieringsordningen, eftersom inga beslut ännu fattats i ärendet. Om kommissionen verkligen hade agerat utan dröjsmål och givit uttryck åt sina betänkligheter, skulle ärendet ha utvecklats på ett annat sätt och man hade kunnat förhindra att de berörda företagen led skada.

(73) Trots att koncernfinansieringsordningen utgör en av flera delar i ett sammanhängande åtgärds paket för att förebygga urholkning av skatteunderlaget, anser Nederländerna slutligen att kommissionen helt oberättigat lyfter ut en del ur ett sammanhängande paket. Om kommissionen hade kunnat påvisa att det i vissa fall varit tal om att vissa företag gynnats, skulle ett återkrav i detta fall och mot denna bakgrund ha varit en oproportionerlig åtgärd.

6. NEDERLÄNDERNAS SVAR PÅ SYNPUNKTERNA FRÅN BERÖRDA PARTER

(74) I sitt svar på synpunkterna från berörda parter påpekar Nederländerna att det stora antalet svar vittnar om ärendets vikt och att de framförda synpunkterna stödjer och stärker den ståndpunkt som Nederländerna redan givit uttryck åt. Vidare skall uppmärksamheten riktas mot två aspekter.

(75) För det första visar spridningen på de företag som inkommit med synpunkter tydligt att koncernfinansieringsordningen är öppen för alla företag som ägnar sig åt internationell finansieringsverksamhet, oavsett inom vilken sektor de verkar.

(76) För det andra bör, enligt kommissionens skrivelse av den 17 juli 2000, det kvalificerade "befintliga stödet" upprätthållas med stöd i koncernfinansieringsordningen för den händelse att kommissionen skulle anse det röra sig om en stödåtgärd.

7. BEDÖMNING AV STÖDET

(77) Kommissionen bekräftar sin bedömning att koncernfinansieringsordningen utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Av följande skäl kan den inte godtas argumenten från Nederländerna och de berörda parterna.

(78) Det faktum att ordningen införts för att förhindra kapitalflykt från Nederländerna till andra länder innebär för det första inte att förenligheten med fördraget enbart skall bedömas utifrån artiklarna 96 och 97. Undersökningen av en åtgärds – oavsett om den är skatterelaterad eller ej – förenlighet med reglerna på området för statligt stöd gäller följderna och inte syftet med den. Så snart en åtgärd uppfyller alla fyra kriterier i artikel 87.1 i EG-fördraget, utgör den en stödåtgärd och därmed är bestämmelserna i artikel 88 tillämpliga. Enligt den nedan återgivna undersökningen har kommissionen kommit till slutsatsen att den berörda åtgärden uppfyller dessa fyra kriterier.

7.1. Fördel

(79) I första hand måste åtgärden medföra en fördel som innebär en sänkning av de skatter som företaget normalt skall betala. Som framgår av punkt 9 i meddelandet kan en sådan fördel skapas genom en minskning av skatte-trycket genom att reserver tas upp i balansräkningen.

(80) Med hjälp av riskreserven, som är befriad från skatt, kan skattetrycket alltså omedelbart minskas. Denna sänkning av skattetrycket kan vara avsevärd och uppgå till 80 % av den beskattningsbara vinsten från koncernens finansieringsverksamhet. Denna avsevärda och omedelbara skattelättnad ger både de företag som genast drar nytta av åtgärden och den koncern som de tillhör en fördel i den mening som avses i artikel 87.1. Denna fördel uppstår genom att de belopp som uppförs i reserven befrias från skatt; i vissa fall beskattas dessa belopp med en lägre skattesats eller beskattas över huvud taget inte.

(81) Innan beloppen överförs till riskreserven omfattas de vanligen av den skattesats för företagsbeskattning som normalt gäller i Nederländerna, dvs. 35 %. Det är visserligen inte alltid fallet. Dels kan medel tas från reserven och under vissa omständigheter beskattas med 10 %. Dels är det vid aktieköp möjligt att ta medel från riskreserven utan att dessa omedelbart beskattas. Beroende på

⁽²¹⁾ Nr 9596.

⁽²²⁾ Referens D/289741.

⁽²³⁾ Se särskilt kommissionens beslut nr 92/329/EEG och 2001/168/EKSG.

⁽²⁴⁾ Se dom av den 14 juli 1972 i mål 48/69, ICI mot kommissionen, punkt 49, Rec. 1972, s. 619.

det enskilda fallet kan, om det enligt myndigheterna rör sig om en särskild risk, de belopp som tas från reserven uppgå till mellan 50 % och 100 % av köpeskillingen. Mot detta står att de belopp som upptas i företagens balansräkning minskas på motsvarande sätt. Tack vare denna mekanism kan skattetrycket för företaget omedelbart minskas utan att det verkligen föreligger någon sådan risk som reserven skall täcka. Visserligen kommer förlusten av skatteintäkterna att bli mindre vid realisering eller försäljning av förvärvade aktier än om värdet på de aktier som förs upp i balansräkningen sjunker med ett belopp som motsvarar det som utbetalats vid förvärvet, men realiseringen av aktierna förblir ett osäkert element som i vissa fall är helt hypotetiskt. Det ställs nämligen inte upp någon tidsfrist för återbetalningen av denna skattefördel.

- (82) Kommissionen kan inte godta argumentet att koncernfinansieringsordningen inte innebär någon som helst fördel för internationellt verksamma företag, jämfört med andra länders ordningar på området för internationell koncernfinansieringsverksamhet. Inom ramen för undersökningen av statligt stöd skall fördelen uteslutande bedömas nationellt och i detta fall med avseende på de nederländska företag som utesluts från möjligheten att åberopa koncernfinansieringsordningen till följd av de stränga villkor som utmärker dem. Argumentet att koncernfinansieringsordningen skulle vara mindre attraktiv än andra ordningar som tillämpas utanför Nederländerna saknar därför relevans i detta fall.
- (83) Sammantaget anser kommissionen att inrättandet av reserven utgör en fördel i form av skatteuppskov på obestämd tid. Det faktum att vissa sätt att använda reserven ger lägre skattesatser innebär dessutom också en fördel i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, både för de berörda företagen och de koncerner som de tillhör.

7.2. Bruket av statliga medel

- (84) För det andra måste fördelen bekostas med statliga medel. I föreliggande fall anser kommissionen att åtgärden bekostas med statliga medel eftersom den beviljade skattelättnaden, oavsett om den ges i form av skatteuppskov eller en sänkning av skattesatsen, leder till minskade inkomster för staten. Både Nederländerna och de berörda parterna har hävdat att åtgärden inte har lett till några inkomstförluster för staten, men att den har satt stopp för företagsflykten från Nederländerna och bidragit till att företag återvänt till eller etablerat sig i Nederländerna, varigenom inkomstminskningen till följd av lägre skattetryck skall ha kompenserats. Kommissionen delar inte detta synsätt som bygger på en kostnads- och nyttokalkyl. Det faktum att en inkomstminskning till följd av åtgärden i efterhand kan kompenseras

genom ett ökat antal skattskyldiga företag, kan inte leda till slutsatsen att åtgärden inte bekostas med statliga medel. En åtgärds stödskarakteristik bör bedömas vid ett visst tillfälle för det individuella företaget för att man skall kunna avgöra om vissa företag får mer statligt stöd eller bidrar mindre till finansieringen av offentliga varor och tjänster. Om så inte är fallet skall varje form av stöd vara motiverat om det utgör ett incitament för ett företag att etablera sig i en viss medlemsstat, gör att dess framtida beskattningsbara inkomster ökar eller förhindrar att det lämnar landet.

7.3. Skadlig inverkan på konkurrensen och handelsförbindelserna mellan medlemsstaterna

- (85) I enlighet med domstolens dom⁽²⁵⁾ och punkt 11 i det ovannämnda meddelandet kan "det faktum att stödet förstärker detta företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag inom ramen för handeln inom gemenskapen göra att det kan antas att handeln påverkas." Detta villkor uppfylls i och med att stödmottagarna är företag som ingår i multinationella koncerner, varav de flesta – om än inte alla – är verksamma på den inre marknaden. När dessa företag – som verkar i minst fyra länder eller i två världsdelar – tillerkänns särskilda fördelar, förstärks deras finansiella position. Dessutom konstaterar kommissionen att handelsförbindelserna inom gemenskapen och konkurrensen påverkas negativt genom att ordningen, precis som Nederländerna och de berörda parterna för övrigt framhåller, står öppen för de sektorer som bedriver ett intensivt handelsutbyte inom gemenskapen.

7.4. Selektivitet

- (86) Slutligen måste stödåtgärden vara specifik eller selektiv i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, det vill säga att den främjar vissa företag eller vissa produkter.
- (87) För det första räcker det inte med att åtgärden inte är selektiv i fråga om det berörda företagens bransch, nationalitet eller storlek för att påvisa att koncernfinansieringsordningen utgör en allmän stödåtgärd. I och med att koncernfinansieringsordningen endast gäller finansieringsverksamhet i internationellt verksamma koncerner som antingen är etablerade i fyra länder eller två världsdelar, kan det rimligen sägas att selektivitetsvillkoret är uppfyllt. Som framgår av punkt 20 i meddelandet är vissa skatteförmåner ibland begränsade till vissa av företagens funktioner, nämligen interna tjänster inom koncernen. Eftersom sådana skatteförmåner främjar vissa företag eller vissa produkter, kan de utgöra statligt stöd. Koncernfinansieringsordningen gäller inte enbart finansiella transaktioner inom en koncern; dessutom omfattas endast somliga av dessa transaktioner.

⁽²⁵⁾ Domstolens dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, Philip Morris mot kommissionen, Rec. 1980, s. 2671.

- (88) De företag som kan komma i fråga för utnyttjande av stödåtgärden måste uppfylla ytterligare krav. Således berörs endast finansieringstransaktioner som sköts från Nederländerna utan inblandning utifrån, och omfattningen av den berörda finansieringsverksamheten till förmån för enheter i Nederländerna skall vara begränsad till 10 % av den totala verksamheten. Dessa kriterier bekräftar de nederländska myndigheternas uttalade syfte att förbehålla denna åtgärd för multinationellt verkssamma koncerner som har sitt finansiella centrum i Nederländerna, men som utför finansieringsverksamhet som huvudsakligen genomförs inom koncernens utländska enheter. Stödåtgärden är alltså selektiv, om så bara av det skälet att den varken gäller koncerner som huvudsakligen är etablerade på nederländskt territorium eller multinationella företag som är etablerade i färre än tre länder. Dessutom är målet med åtgärden, precis som den nederländska regeringen betonat, att sätta stopp för multinationella företags flytt av sin finansieringsverksamhet till andra länder och att främja deras återflytt till Nederländerna. Åtgärden var alltså från första början inriktad på ett begränsat antal företag.
- (89) Vidare kan kommissionen inte godta argumentet att åtgärden är en allmän stödåtgärd bara för att den kan jämföras med andra nederländska skatteregler för inrättandet av riskreserver och med den italienska ordningen till förmån för legalisering av den svarta ekonomin. Dessa två åtgärder uppvisar andra särdrag än koncernfinansieringsordningen. Vad gäller den italienska ordningen vill kommissionen betona att den gäller alla företag, oberoende av deras verksamhet, om den utövas inom en koncern och var den utövas och om det sker på nationell eller internationell nivå.
- (90) Dessutom skall det påpekas att de fördelar som nämns ovan och som kan leda till en avsevärd sänkning av skatetrycket endast gäller för ett mycket begränsat antal företag, närmare bestämt 87 stycken. Det är tydligt att detta antal är mycket ringa när det jämförs med det totala antalet företag som omfattas av bolagsbeskattning⁽²⁶⁾. Även om man skulle utgå ifrån att detta antal bör jämföras med antalet multinationella företag i Nederländerna måste följande fastställas: av dessa företag är nämligen bara en minoritet förmögen att uppfylla kraven i koncernfinansieringsordningen och detta oberoende av arten och omfattningen av den risk som de löper p.g.a. sin internationella verksamhet.
- (91) Som framgår av punkt 23 i meddelandet måste det faktum att "vissa åtgärder är av särskiljande art inte nödvändigtvis innebära att de skall betraktas som statligt stöd." Åtgärder som liknar stödåtgärder kan nämligen vara berättigade utifrån utformningen eller förvaltningen av den. Eftersom det i detta fall rör sig om inrättandet av en reserv avsedd för risker som sammanhänger med viss verksamhet, har Nederländerna anfört följande argument.
- (92) För det första medför internationella transaktioner särskilda risker i samband med nationella transaktioner där de politiska eller kommersiella riskerna är mindre eller lättare kan förutses. Dessutom skall överföringar till riskreserven stå i proportion till de faktiska riskerna.
- (93) Utifrån de argument som anförs inom ramen för förfarandet, medger kommissionen att de belopp som är upptagna i riskreserven kan täcka högst reella risker. Detta framgår av det faktum att flera olika berörda parter har meddelat kommissionen att de låtit utbetala pengar ur reserven efter det att vissa risker faktiskt uppträtt. Det faktum att reserven, åtminstone i vissa fall, kan motiveras utifrån räkenskaps- och ekonomihänsyn betyder emellertid inte att det är motiverat att bara begränsa den till vissa kategorier av företag.
- (94) Kommissionen kan inte godta argumentet att minimikraven på fyra länder eller två världsdelar enbart är avsedda att fungera som objektiva kriterier för bedömningen av om grundvillkoren är uppfyllda. Ty även om det är logiskt att införa vissa gränser eller trösklar i ett skattesystem för att garantera att systemet fungerar väl, får dessa trösklar inte leda till att det ställs orimliga krav som inte står i relation till de avsedda målen. Koncerner som endast verkar i tre länder eller en världsdel är objektivt sett inte mindre blottlagda för riskerna med internationell finansieringsverksamhet. Det föreligger däremot inget tvivel om att antalet företag som inte uppfyller villkoren för koncernfinansieringsordningen är mycket större än det som verkligen uppfyller dem. I och med detta och mot bakgrund av domstolens nyligen avkunnade dom i Alava-målet⁽²⁷⁾ kan man inte hävda att åtgärden är motiverad genom det nederländska skattesystemets syfte eller art. Därför kan kampen mot urholkningen av skatteunderlaget eller den otillräckliga konkurrenskraft som nederländsk koncernfinansieringsverksamhet var drabbad av före 1997 inte motivera beviljandet av statligt stöd till ett visst antal företag. Detta fastslås i domstolens dom i mål 173/73⁽²⁸⁾.

Berättigande utifrån åtgärdens syfte eller art

- (91) Som framgår av punkt 23 i meddelandet måste det faktum att "vissa åtgärder är av särskiljande art inte nödvändigtvis innebära att de skall betraktas som statligt

- (95) Som tidigare anförts är det uttalade syftet med åtgärden att befärma att stora multinationella koncerners finansieringsverksamhet återvänder till Nederländerna. Det är ett mål som hör till den ekonomiska politiken och hör inte hemma i ett skattesystem.

⁽²⁶⁾ Det totala antalet företag i Nederländerna uppgår till 555 000 enligt rapporten från Europeiska observationscentret för små och medelstora företag, nr 2/2002.

⁽²⁷⁾ Dom av den 23 oktober 2002 i mål T-346/99, punkterna 58–63, REG 2002, s. II-4259.

⁽²⁸⁾ Dom av den 2 juli 1974 i mål 173/73, Republiken Italien mot kommissionen, punkterna 22–33, Rec. 1974, s. 709.

- (96) Även om det mot bakgrund av Nederländernas och andra berörda parter synpunkter har visat sig att överföringen till riskreserven verkligen syftade till att skydda mot risker, har det inte påvisats att gränsen på 80 % av nettovinsten från internationell finansieringsverksamhet och 80 % av vinsten från hela verksamheten i det företag som beviljats stöd i alla enskilda fall motsvarade de faktiska riskerna. Inbetalningarna till reserven kan göras så snart det kan påvisas att en risk faktiskt föreligger; riskens omfattning behöver inte på något sätt påvisas, den enda begränsningen är bestämmelsen att högst 80 % av vinsten från internationell finansieringsverksamhet får överföras till reserven.
- (97) Eftersom riskreserven är avsedd att täcka risker i samband med internationell finansieringsverksamhet, överensstämmer frigörandet av medel ur riskreserven, jämte en tillfällig skattelättnad, för att förvärva ett bolag i Nederländerna eller i utlandet inte med det resonemang som ligger bakom införandet av en reserv, utan snarare med det resonemang som ligger till grund för en stödåtgärd till förmån för övertagande av företag. Vid övertagande av företag sker en kompensation för minskat skattetryck endast om företagen säljs vidare eller läggs ned. Det beror inte på om den påstådda risken är reell eller ej om det under dessa omständigheter tas ut skatt, utan på ett beslut av det företag som omfattas av koncernfinansieringsordningen.
- (98) Slutligen anser kommissionen, oberoende av de regler som finns i denna åtgärd, a priori att skattemyndighetens behandling av finansiella transaktioner inom en koncern inte skall kunna skilja sig från behandlingen av finansiella transaktioner mellan företag utan inbördes samband. Eftersom den nackdel som drabbar denna typ av verksamhet i Nederländerna till följd av vissa konstruktioner i skattesystemet anföras som den främsta motiveringen i förfarandet, anser kommissionen att denna motivering inte kan försvaras med tankarna bakom det nederländska skattesystemet utan snarare är ett sätt att uppfylla målen i den ekonomiska politiken.

7.5. Klassificering av åtgärden som otillåtet stöd

- (99) Såväl Nederländerna som berörda parter har anfört att koncernfinansieringsordningen måste betraktas som en befintlig stödåtgärd, särskilt i jämförelse med den belgiska ordningen gällande samordningscenter, eftersom kommissionen 1984 fastslagit att den inte kunde betecknas som en stödåtgärd. I samband därmed måste ett antal saker hållas isär.
- (100) För det första skall det påpekas att begreppet stödåtgärd är en objektiv storhet och att kommissionen inte har några som helst beslutsbefogenheter i det avseendet. Domstolen⁽²⁹⁾ har också utfärdat en dom om att kommissionen inte har något handlingsutrymme när den

besvarar frågan huruvida en åtgärd utgör befintligt statligt stöd. I föreliggande fall fastslås det att den nederländska regeringen inte på förhand anmält åtgärden till kommissionen och att de uppgifter som Nederländerna på kommissionens begäran överlämnade till den i mars 1997 inte kan likställas med en anmälan i den mening som avses i artikel 88.3 i EG-fördraget.

- (101) För det andra skall det påpekas att det avseende den ordning gällande belgiska samordningscenter som återopnas av Nederländerna och berörda parter visserligen fattades ett beslut 1984, i vilket fastställdes att åtgärden inte skall betraktas som en stödåtgärd, men att detta beslut naturligtvis endast gäller den belgiska åtgärden, eftersom det uteslutande rör Belgien. Fastän de två åtgärderna visar prov på vissa likheter är de definitivt inte identiska, särskilt inte när det gäller metoden och fördelarnas utformning.
- (102) Slutligen kan koncernfinansieringsordningen inte betraktas som befintligt stöd i den mening som avses i artikel 1 b v i procedurförordningen, eftersom alla inslag i begreppet statligt stöd fanns där från och med den stund då åtgärden infördes. För övrigt har det inte påvisats i vilken grad gemenskapsmarknaden har utvecklats sig. Ty även om den ekonomiska och monetära unionens tredje fas inlests och den tilltagande globaliseringen är permanenta betydande händelser, utgör de ändå viktiga led i fortsatta processer som infördes långt före koncernfinansieringsordningen. Den monetära unionens tredje fas är kronan på verket i de försök att samordna valutapolitiken som inleddes under sjuttio-talet. Globaliseringen å sin sida kan återföras på den multilaterala karaktären i GATT-avtalet⁽³⁰⁾ från åren omedelbart efter andra världskriget. Vad gäller det ovannämnda meddelandet från kommissionen, grundar det sig, vilket förstainstansrätten anfört i Alava-domen⁽³¹⁾, huvudsakligen på domstolens dom och skänker endast klarhet i fråga om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på skatteåtgärder. Även om det förutsätts att kommissionens beslutspraxis är ändrad på det sätt som förstainstansrätten betonar i sin dom i målet Gibraltar mot kommissionen⁽³²⁾, kan frågan om huruvida en myndighetsåtgärd är en befintlig eller ny stödåtgärd inte bero på en subjektiv bedömning av kommissionen, utan skall besvaras utan hänsyn till kommissionens tidigare administrativa praxis.

7.6. Undersökning av stödets förenlighet med gemenskapslagstiftningen

- (103) Eftersom den berörda skatteåtgärden utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, skall dess eventuella förenlighet med gemenskapslagstiftningen bedömas mot bakgrund av punkterna 2 och 3 i artikel 87.

⁽²⁹⁾ Dom av den 17 juni 1999 i mål C-295/97, Piaggio, REG 1999, punkterna 44ff., s. I-3735.

⁽³⁰⁾ Allmänna tull- och handelsavtalet.

⁽³¹⁾ Punkterna 83 och 84.

⁽³²⁾ Dom av den 30 april 2002 i de förenade målen T-195/01 och T-207/01, punkt 121, REG 2002, s. II-2309.

- (104) Undantagen från artikel 87.2 i EG-fördraget i fråga om stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och stöd som ges till näringslivet i vissa delar av Förbundsrepubliken Tyskland är inte tillämpliga i detta fall.
- (105) Undantagen i artikel 87.3 a i fråga om stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning är inte tillämpliga i detta fall, eftersom inga områden i Nederländerna faller under denna bestämmelse. Samma sak gäller undantaget i artikel 87.3 c i fråga om stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter, eftersom den berörda åtgärden också gäller utanför de regioner som detta undantag avser.
- (106) Den skatteordning som gäller riskreserven omfattas heller inte av stödet för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse, för vilket undantag görs i artikel 87.3 b och är heller inte avsett för att främja kultur och bevara kulturarvet, varför det alltså inte omfattas av undantaget i artikel 87.3 d.
- (107) Slutligen skall det undersökas huruvida det kan göras undantag för den berörda åtgärden enligt artikel 87.3 c, där det anges att stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter är tillåtet när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- (108) De skattefördelar som hänger samman med inrättandet av riskreserven och det frivilliga upphävandet av den är inte kopplade till genomförandet av investeringar, skapandet av arbetstillfällen eller specifika projekt; de innebär endast en allmän skattelättnad och kan således betraktas som driftsstöd. Kommissionen anser också att de kan påverka handeln på så sätt att det strider mot det gemensamma intresset, varför de inte kommer i fråga för ett undantag enligt artikel 87.3 c.
- (109) Vad gäller stöd som beviljas vid upphävandet av reserven vid förvärv av företag i Nederländerna och utlandet, fastslår kommissionen att dessa åtgärder måste begränsas till stödområdena eller små och medelstora företag eller till de investeringar som kommer i fråga för stöd, nämligen nyinvesteringar⁽³³⁾, och att stödnivån i dessa fall måste stå i samklang med den nivå som godkänts av kommissionen. Kommissionen konstaterar att den åtgärd som undersöks här inte heller omfattar en enda bestämmelse som gäller de berörda områdena, utslutning av stora företag, stödberättigande kostnader eller begränsningen av stödnivån. Dessutom genomförs skat-

telättnaden omedelbart efter det att investeringen genomförts och det slutliga beloppet kan inte beräknas på förhand; därför kan åtgärden omfatta driftsstöd som inte kan komma i fråga för undantaget i artikel 87.3 c, vilket också förklaras ovan.

- (110) Eftersom den berörda åtgärden inte kan komma i fråga för något av undantagen från artikel 87 i EG-fördraget, är den oförenlig med gemenskapslagstiftningen.

7.7. Berättigade förväntningar

- (111) I artikel 14.1 i förordning (EG) nr 659/1999 fastställs följande: "Kommissionen skall inte återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten." I enlighet med domstolens dom och kommissionens egen beslutspraxis står ett återkrav av stöd i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten, om kommissionens handlande har väckt berättigade förväntningar om att stödet beviljats i enlighet med gemenskapsrätten.

I målet Van den Bergh en Jurgens⁽³⁴⁾ angav domstolen följande: "Domstolen har konsekvent hävdats att alla näringsidkare som av en institution givits berättigade förhoppningar kan förlita sig på principen om skydd för berättigade förväntningar. Om en försiktig och omdömesgill näringsidkare å andra sidan kunde ha förutsett att en gemenskapsåtgärd som sannolikt skulle påverka hans intressen skulle komma att vidtas, kan han inte åberopa den principen om åtgärden vidtas."

I det föreliggande fallet understryker kommissionen att de belgiska och nederländska åtgärderna inte är helt identiska, men att koncernfinansieringsordningen ändå innehåller likheter med skatteordningen gällande belgiska samordningscenter som Belgiens regering genom kungligt beslut nr 187 införde den 30 december 1982. Båda åtgärderna gäller nämligen verksamhet inom en och samma koncern och ett stort antal mottagare av stöd enligt koncernfinansieringsordningen hade redan tidigare åberopat den belgiska stödåtgärden i fråga om samordningscentren i Belgien. Genom sitt beslut av den 2 maj 1984 fastslog kommissionen att den belgiska ordningen inte utgjorde någon stödåtgärd i den mening som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget. Även om beslutet inte offentliggjorts, skall det dock påpekas – vilket också framhålls av Nederländerna och de berörda parterna – att i den fjortonde konkurrensrapporten och i svaret på en fråga från Europaparlamentet⁽³⁵⁾ hade kommissionen inte gjort några invändningar i fråga om Belgiens samordningscenter.

⁽³³⁾ För en definition av nyinvesteringar, se punkt 4.4 i riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål (EGT C 74, 10.3.1998, s. 9).

⁽³⁴⁾ Domstolens dom av den 11 mars 1987 i mål 265/85, Van den Bergh en Jurgens mot kommissionen, punkt 44, Rec. 1987, s. 1155.

⁽³⁵⁾ Se fotnot 16.

(112) I detta sammanhang vill kommissionen påpeka att dess beslut i fråga om den belgiska ordningen gällande samordningscenter fattades innan koncernfinansieringsordningen trädde i kraft. Vidare framhåller den att alla mottagare av stöd enligt koncernfinansieringsordningen godkändes som stödmottagare innan kommissionen fattade sitt beslut av den 11 juli 2001 om att inleda ett formellt granskningsförfarande. I enlighet med detta godkänner kommissionen Nederländernas och de berörda parternas argument med avseende på att stödmottagarna kan ha berättigade förväntningar, varför den avstår från att kräva att det beviljade stödet skall återbetalas.

8. BEHOVET AV EN ÖVERGÅNGSPERIOD

(113) Genom en skrivelse av den 3 oktober 2002 meddelade Nederländerna kommissionen att landet, mot bakgrund av de berättigade förväntningarna och respekten för förvärvade rättigheter, borde kunna göra det möjligt för de företag som nu agerar enligt koncernfinansieringsordningen att få dra nytta av ordningen hela den period som de godkänts som stödmottagare. Kommissionen anser att två frågor måste beaktas i detta sammanhang. För det första, vad som skall göras med de reserver som redan inrättats enligt koncernfinansieringsordningen. För det andra, om företagen fortfarande kan använda ordningen för att inrätta nya reserver efter det slutgiltiga beslutet.

(114) För det första skall det påpekas att stödmottagarna enligt denna ordning kan återropa berättigade förväntningar vid inrättandet av nya reserver. De belopp som överförs till dessa reserver anses vara avsett för att täcka risker i samband med finansieringsverksamhet. Oavsett de möjliga riskernas art har det visat sig att arbitrageberäkningar alltid legat till grund för besluten om att överföra pengar till reserverna och att de passar väl in i de stödmottagande företagens långsiktiga planering. Kommissionen konstaterar att fördelarna med användningen av reserven kan spridas ut över tiden, men att dessa fördelar uppstår genom inrättandet av reserven. Man kan därför konstatera att de fördelar som är kopplade till de faktiska beloppen i reserven i princip förvärfas på grundval av berättigade förväntningar. I föreliggande fall kan det därför inte hävdas att beloppen i riskreserven omedelbart beskattas enligt den normala skattesatsen för företag. De belopp som finns i dessa reserver kan alltså i enlighet med nuvarande nederländsk lagstiftning användas med de fördelar som detta innebär.

(115) Vad gäller inrättandet av nya reserver, anser kommissionen principiellt att efter ett slutgiltigt beslut där åtgärden definieras som otillåtet stöd kan företag inte längre återropa principen om berättigade förväntningar eller rättssäkerhet. Det säger sig självt att berättigade förväntningar inte längre kan återropas efter en viss tidsperiod som skall ge medlemsstaten och de berörda företagen tillräcklig tid att anpassa sig till den nya situationen. I detta fall har kommissionen också ansett det nödvändigt att uppmärksamma följande faktorer.

(116) För det första noterar kommissionen i vilket sammanhang det inledda förfarandet måste placeras in. Det utgör ett komplement till de typer av verksamhet som medlemsstaterna inlett inom ramen för uppförandekoden med avseende på kampen mot skadlig skattekonkurrens. Därutöver skall hänsyn tas till de framsteg som medlemsstaterna uppvisat i samband med förverkligandet av det slutliga målet att bekämpa den skadliga skattekonkurrensen. Därför skall den snedvridning av konkurrensen som upprätthållandet av ordningen till och med 2010 innebär sättas i relation till de framsteg som gjorts inom hela gemenskapen för att uppnå målet att bekämpa den skadliga skattekonkurrensen.

(117) För det andra skall antalet företag som tar emot stöd enligt ordningen minska fram till 2010, vilket Nederländerna också tillkännager i sin skrivelse av den 3 oktober 2002. De nederländska myndigheterna tillkännagav nämligen i december 2002 att inga nya ansökningar om att få tillämpa ordningen längre får göras. Till följd av detta kommer antalet stödmottagare efterhand att minska och det är troligt att de flesta av dem under åtgärdens resterande löptid kommer att användas för att avsluta redan inrättade reserver. Mot bakgrund av den planerade avvecklingen av åtgärden anser kommissionen att huvuddelen av den verksamhet som bedrivs av de företag som tar emot stöd enligt koncernfinansieringsordningen kommer att gälla användningen av reserverna snarare än inrättandet av nya reserver.

(118) Mot bakgrund av dessa exceptionella omständigheter anser kommissionen att de företag som vid inledandet av förfarandet kunde återropa koncernfinansieringsordningen både kan inrätta nya reserver och utnyttja redan befintliga. Detta kan ske med stöd i tillämpningsföreskrifterna för de gällande koncernfinansieringsordningen och under hela löptiden för de redan fattade besluten och som längst till och med den 31 december 2010.

9. SLUTSATSER

(119) Kommissionen konstaterar att Nederländerna olagligen har genomfört stödet i fråga i strid med artikel 88.3 i fördraget. Den fastslår att koncernfinansieringsordningen är oförenlig med den gemensamma marknaden. På grund av stödmottagarnas berättigade förväntningar och exceptionella omständigheter som beskrivits ovan, är det ändå inte aktuellt att återkräva det utbetalade stödet och ordningen kan behållas till och med den 31 december 2010.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den stödåtgärd som Nederländerna har genomfört i enlighet med artikel 15b i lagen om bolagsbeskattning från 1969 och som infördes genom lag den 13 december 1996 är oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Nederländerna skall avskaffa den stödåtgärd som nämns i artikel 1. De företag som omfattades av denna åtgärd den 11 juli 2001 kan fortsätta att dra nytta av den till slutet av den löptid på tio år som de beviljats av de nederländska skattemyndigheterna. Under alla omständigheter upphör åtgärden att gälla den 31 december 2010.

Artikel 3

Nederländerna skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 17 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen
